

Blatnický

Prosinec 2001

Ročník VI.

Číslo 23

Zpravodaj

Dočtete se - z obsahu čísla:

- ❖ Úvodní zamyšlení
- ❖ Informace OÚ
- ❖ Historie obce
- ❖ Blatnická kronika
- ❖ Kytička vzpomínek
- ❖ Přístavba sakristie
- ❖ Kronika vinného sklepa
- ❖ Kultura
- ❖ Sport
- ❖ Společenská kronika
- ❖ Inzerce
- ❖ Křížovka

Krápný zimní návrh polní cesty na Sřečkovém kopci - od Lenky Fojtíkové.
Báseň na 140 straně pochází od Ft. Bartholomaeuse a byla napsána 28.12.1933 jako gratulace k Novému roku 1934 nám neznámému páterovi.

Př 2002

Do bezdůlné propasti věčnosti
něk starý zvonů zapadla,
- a čas chvilky nekynemosti
nový nám ze něj upadla.

Nový rok přijde a starý odle-
tí, co má čas po celá století ...

Právě s tím odletem i s tím
při rozlučce se se nás zveřejní
přes ty si nám bezděky připomíná
i povědomím přitom slouží:

„Ach, co nového má v zástě za-
ležet?“
- a k tomu čí čestná dělá?“

Někdy nám však odpovědi má
na otázky, jež přitom v nás skýpou,
ze které nás jasně bláho bláho
a touží po něm, co nap - má
stíhá ...

„Pro to náš zrak jdu přes hasty
muk,
neprošel, nepuší bláho znak“

100 stýto jdu a přto zemých
adfad - a marné rozum má se
stáží
čudných vějířů bláho chudci
a sbláží, co vějíř má na bláho ...

“U. stáží me, ty vějíř, odpoví
kde ty jdu a tví bláho
bláho (stáží)”

“Kde i stáží přto stáží člány
muka,
přto stáží bláho máže,
Le si na bláho v člány máže
stáží
muk má stáží máže,

spějí stáží bláho stáží,
přto,
muk i spějí zlad a přto stáží

od člány máže, k přto člány
stáží
bláho přto stáží máže,
a přto stáží člány máže stáží
stáží k člány máže,

„Stáží zlad, máže, bláho máže
muk bláho stáží bláho stáží
bláho“

„A z stáží člány stáží
přto stáží
bláho stáží stáží k stáží,
muk stáží bláho stáží
bláho stáží
na bláho stáží máže a stáží
stáží“

stáží, kde přto stáží člány
stáží
a bláho přto stáží se přto stáží.
Amem!

Jakuba, 28/12-1933/
Fr. Bartholomaeus

Vydává Obecní úřad Blatnice pod Sv. Antonínem * 850 výtisků * Řídí redakční rada: šéfredaktor - Josef Vavřík,
členové redakce - Bohumil Petratur, Josef Bugar, Ladislav Vyskočil * Inzerce tel.: 0631 / 331276

Vytisknuto u vydavatelství F.Z.CH., tel.: 0631 / 326255, 0604 / 273995

Povoleno Ministerstvem kultury ČR pod reg. číslem - MK ČR E12385. Vychází čtvrtletně. Redakce si vyhrazuje právo na krácení příspěvků. Uveřejněné názory a stanoviska nejsou vždy totožné s názory redakce.

VÁŽENÍ SPOLUOBČANÉ,

nacházíme se v průběhu nejkrásnějších svátků roku, svátků Vánočních. První rok třetího tisíciletí je za námi a konec každého roku je časem bilancování a hodnocení toho, co se splnilo a podařilo a co ne. Také naše obec pomalu mění svou tvář a vzhled k lepšímu. Udělalo se hodně práce a plánů na další akce je dost. Ale i chází nám finanční prostředky, tak jako je tomu všude jinde. Během roku se událo v naší obci, v našem státě a v celém světě hodně důležitých událostí, jako jsou například, povodně, vichřice, tajfuny, hurávic, zemětřesení, občanské války a jiné různé katastrofy. Ale největší událostí na celém světě byl teroristický útok na Spojené státy Americké dne 11. září, kdy byla zničena čtyři letadla. Jedno dvě srazila věže Světového obchodního centra v New Yorku. Jako pachtunelé jsou obviněni Htaš Lafin a husai Taliban, kteří se ukrývají v horách Afghánistánu, kdy nyní probíhá válka. V tomto případě se ukázalo, že lidé na celém světě se nemohou cítit bezpečně před útoky teroristů. Budeme jistě všichni rádi, když se vše vyřeší a všichni budou řádně potěšeni.

Proč o tom všem píšeme a vzpomínáme na to? Blíží se doba vánočních svátků a lidé na celém světě budou směřovat ke šetrnějšímu večeri a rozavítí se svíčky na vánočních stromcích. Je to doba klidu, míru a pokoje. Lidé si dávají dárky a vzpomínají na své blízké a známé. Prosím Vás o vzpomínku na ty, kteří žijí o hlady a hladě, kteří nemají svůj domov a říjí ze dne na den. Pokud můžete, přispějte pro takové lidi finančním nebo hmotným darem a patřičnou organizací, která zajišťuje humanitární pomoc.

Vážení spoluobčané, na závěr mého zamyšlení mi dovozu, abych touto cestou poděkoval všem členům zastupitelstva, všem zaměstnancům Obecního úřadu a v neposlední řadě i Vám všem za celoroční práci, kterou všichni děláme pro zvelebení naší obce.

Přeji Vám všem, aby jste prožili svátky Kristova narození v opravdové vnitřní radosti, rodinné pohodě a pokoji. Do Nového roku 2002, který nás čeká, Vám všem přeji hodně zdraví, ochrany Panny Marie, darů Ducha Svätého a hojnost osobních a pracovních úspěchů.

Ladislav Vysoký, starosta

OBCENÍ ÚŘAD INFORMUJE

AKTUÁLNÍ ŽIVOTNÍ MINIMUM

Životní minimum je společensky uznanou minimální hranicí příjmu pod níž nastává stav hmotné nouze. Do systému sítě sociální ochrany bylo zavedeno zákonem č. 463/1991 Sb., o životním minimu, koncem roku 1991.

Životní minimum vymezuje výši nezbytných finančních prostředků pro domácnost k **důležitému zajištění základních životních potřeb** jejích členů na velmi skromné úrovni.

Životní minimum je kritériem, jehož hlavní funkcí je **posouzení příjmové nedostatečnosti pro potřeby sociální ochrany občana nebo rodiny**. Pokud příjmy nedosahují životního minima a není možné je zvýšit vzhledem k věku, zdravotnímu stavu nebo z jiných závažných důvodů vlastním přičiněním, je sítěm poskytována **pomoc formou dávek sociální péče** na základě zákona č. 382/1991 Sb. o sociální potřebnosti, které doplňují nedostatečný příjem zpravidla do výše životního minima.

ŽIVOTNÍ MINIMUM PLATNÉ OD 1.10.2001

nař. vlády č. 333/2001/

Částka životního minima, která se považuje za potřebnou k **zajištění výživy** a ostatním základním osobním potřebám občana:

- a) 1690 Kč, jde-li o dítě do 6 let věku
- b) 1890 Kč, jde-li o dítě od 6 do 10 let věku
- c) 2230 Kč, jde-li o dítě od 10 do 15 let věku
- d) 2490 Kč, jde-li o nezapřítelné dítě od 15 do 26 let
- e) 2120 Kč, u ostatních občanů

Částka žv. minima, která se považuje za potřebnou k **zajištění nezbytných nákladů na domácnost**:

- a) 1780 Kč, jde-li o jednotlivce
- b) 2320 Kč, žije-li v domácnosti 2 osoby
- c) 2880 Kč, žije-li v domácnosti 3 nebo 4 osoby
- d) 3230 Kč, žije-li v domácnosti 5 nebo více osob

Oznámení o změně termínu vývozu domovního odpadu v období vánočních svátků 2001

Firma Rumpold oznamuje, že vývoz domovního odpadu, který by měl být podle svozového plánu proveden v naší obci v pondělí 24. prosince, bude uskatečněn ve čtvrtek 27. prosince 2001.

OBČANSKÉ PRŮKAZY

Přestupku dle § 42 odst. 1 písm. e) zákona o přestupcích se může velmi snadno dopustit každý občan, který dosáhl věku 15 let, právě z neznalosti zákona, která nezměňuje. Těmto přestupkům se můžeme dopustit tím, že nesplníme povinnost stanovenou obecně závaznými předpisy o občanských průkazech a o klášení k evidenci pobytu občanů. Jako sankce nás pak čeká pokuta až do výše 1000 Kč. Při pokročení, zničení, změně nebo odsížení občanského průkazu je povinností ve lhůtě do 10 dnů ode dne, kdy se nám některá z těchto událostí přihodila, požádat o vydání nového občanského průkazu. Stejná povinnost nás čeká i tehdy, nepožádáme-li o vydání nového občanského průkazu ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy došlo ke změně místa našeho trvalého pobytu nebo kdy jsme obsáhli sádkací list. Úplný výčet povinností občana ve vztahu k občanským průkazům je stanoven v § 14 zákona č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech.

Z Á P I S

Z VEŘEJNÉHO ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE BLATNICE POD SV. ANTONÍNEM DNE 13.11.2001

Program: 1. Zahájení

2. Investiční akce	Přítomni 10 členů ZO
3. Kontrola plnění usnesení	Omluveni: Ing. Vaněk Josef
4. Připomínky občanů	Ověřovatelé zápisu: Ing. Mezuliánik Zdeněk, Cícha Vojtěch
5. Organizační věci	Počet občanů přítomných na zasedání: 2
6. Návrh usnesení a jeho schválení	
7. Závěr	

- Zasedání zahájil v 19.00 hodin starosta obce Vyskočil Ladislav, který přivítal všechny přítomné a seznámil je s programem.**
- Investiční akce – zprávu podal zástupce starosty Josef Vavřík:**
 - průběžně prováděná rekonstrukce zábradlí podél potoka
 - terénní úpravy v trati Novosady a Pod Floriánky
 - oprava chodníku Pod Floriánky
 - žaluzie čono osvětlení nové komunikace v ulici Novosady
 - dokončena přestavba sběrného dvorca na odpady u hřbitova
- Kontrola plnění usnesení – usnesení z minulého veřejného zasedání je průběžně plněno podle termínů.**
- Připomínky občanů:**
 - p. Pepera Antonín - rozkopaná umetlusová zastávka ČSAD ve Veselí n. Mor.
 - poštní cesta mezi trati Stará hora a objektem Ing. Valáška Luboše a sklápkem Pavly z Veselí n. Mor.
 - vyvezení matošiny před budama Pod Starými horama
 - veřejná osvětlení vývěska na hřbitově Obecního úřadu
 - oprava roch v obci /cena oprav - kdo to platí/
 - vodné, stočné - zda se bude platba združovat
 - p. Kuřimová Zl. - výsadba keří a stromků v parku Pod Floriánky
 - oprava krajnice hl. cesty naproti pekárně
 - stížnosti občanů, kteří bydlí na nádrží na příjezdovou cestu na nádr.
- Organizační věci**
- 1.1 Projednána žádost ředitele ZŠ Blatnice pod Sv. Ant. o udělení právní subjektivy pro ZŠ, MŠ, družinu a školní jídelnu. Mgr. Čerešňák předložil zprávu o současné situaci ve škole a vysvětlil, co toto udělení bude pro všechny účastníky znamenat. ZO rozhodlo právní subjektivitu udělit - viz usnesení.
- 1.2 Stavební komise doporučila ZO schválit výstavbu garáží v trati Novosady - Strání. ZO v výstavbu souhlasí - 6 hlasů pro, 1 proti, 3 zdržení hlasování - viz usnesení.
- 1.3 ZO znovu odložilo rozhodnutí o výstavbě kotelny na spalování biomasy /slámy/. Bylo rozhodnuto navštívit ještě jiné kotelny, které jsou již v provozu a ověřit si jejich účinnost a úspory nákladů na dohání tepelné energie.
- 1.4 ZO projednálo žádost pana Antonína Grhůka Blatnice pod Sv. Ant. č. 660 o poskytnutí slevy na přípojku na novou kanalizaci v ulici Horní konec. ZO rozhodlo, že každý občan má nárok na 1 m přípojky od hlavního kanál. sběrače.
- 1.5 ZO vzalo na vědomí žádost Antonína Vavříka Blatnice pod Sv. Ant. č. 760 o přidělení místa pro stavbu garáže v lokalitě Novosady.
- 1.6 Projednána žádost firmy Blatel, spol. s r. o. o směru pozemků mezi obcí a Blatelem, za účelem výsadby vinnice. ZO souhlasí - viz usnesení.
- 1.7 ZO projednálo žádost Vratislava Petratura Blatnice pod Sv. Ant. č. 672 o skácení staré přeschlé jabloně před rod. domkem z důvodu bezpečnosti. ZO vyslovilo souhlas.
- 1.8 ZO vzalo na vědomí změnu člena komise pro vinnou trať za firmu Blatel, spol. s r. o. - členkou komise byla jmenována Jaroslava Staňková, Blatnice pod Sv. Ant. č. 769.
- 1.9 ZO projednálo žádost TJ Družstevník oddíl kopané o skácení 4 ks topolů na hřbitvě. Na místě, kde stojí topoly budou postaveny nádrže na zavlažování hřbitvě a později vybudována tribuna pro diváky. ZO vyslovilo souhlas.
- 1.10 ZO vzalo na vědomí poděkování P. Františka Bezdržky SDO za pomoc při organizaci primice a finanční dar, který použil na zakoupení počítače.
- 6. Usnesení:**
- 6.1 ZO Blatnice pod Sv. Antonínem prohlašuje, že socha sv. Františka Xaverského, nacházející se na parc. č. 3586 v k. ú. Blatnice pod Sv. Ant. zapsanou v Ústředním seznamu kulturních památek ČR pod rejstříkovým č. 2168 je majetkem Obce Blatnice pod Sv. Antonínem. ZO pověřuje starostu obce p. Ladislava Vyskočila nar. 16.10.1943, r. č. 431016/440, bytem Blatnice pod Sv. Antonínem čp. 158, aby sepsal formou notářského zápisu čestné prohlášení, že socha sv. Františka Xaverského je majetkem Obce Blatnice pod Sv. Ant.
- 6.2 ZO Blatnice pod Sv. Antonínem prohlašuje, že sloup Paní Marie, nacházející se na parc. č. 6369/2 v k. ú. Blatnice pod Sv. Antonínem, zapsanou v Ústředním seznamu kulturních památek ČR pod rejstříkovým č. 2167 je majetkem Obce Blatnice pod Sv. Antonínem. ZO pověřuje starostu

obce p. Ladislava Vyskočila nar. 16.10.1943, r. č. 431016/440, bytem Blatnice pod Sv. Antonínkem čp. 158, aby sepsal formou notářského zápisu čestné prohlášení, že kloupek Pauly Marie je majetkem Obce Blatnice pod Sv. Ant.

- 6.3 ZO Blatnice pod Sv. Antonínkem ruší ke dni 31.12.2001 první formu zálohovaná organizace Základní škola Blatnice pod Sv. Antonínkem 650.
- 6.4 ZO Blatnice pod Sv. Antonínkem schvaluje udělení právní subjektivitý pro Základní školu Blatnice pod Sv. Antonínkem jako příspěvkové organizace v souladu s § 31, odst. 1, zák. č. 176/1990 Sb. o právidlech hospodaření i rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice (rozpočtová pravidla republiky) ve znění pozdějších předpisů a § 14, odst. 2, zák. č. 364/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů.
- 6.5 ZO Blatnice pod Sv. Antonínkem vyslovilo souhlas s výstavbou garáží v trati Novosady - Strání. Žadatelé o výstavbu garáží dodají do stavební komise návrh projektové dokumentace se zaměřením stavby a možnosti variant výstavby.
- 6.6 ZO Blatnice pod Sv. Antonínkem souhlasí se smlouvou pozemku mezi firmou Blatel, spol. s r. o. a Obcí Blatnice pod

Sv. Antonínkem za účelem výsadby vinnice. Společnost Blatel, spol. s r. o. se sídlem v Blatnici pod Sv. Ant. čp. 855 nabízí pozemky v trati Chmelnice parc. č. 2312 o výměře 3284 m² a parc. č. 2257 o výměře 647 m² v ceně HPEJ 27 277 Kč. Obec Blatnice pod Sv. Ant. bude směřovat pozemky v trati Horní Dílce parc. č. 3056 o výměře 3949 m² v ceně 25 075 Kč. Všechny pozemky jsou v k. ú. Blatnice pod Sv. Ant. Všechny poplatky a náklady na smlouvu pozemků bude hradit firma Blatel, spol. s r. o. Vše proběhlo a bude uskutečněno podle zákona v obcích 128/2000 Sb.

- 6.7 ZO Blatnice pod Sv. Antonínkem souhlasí s návrhem komise pro vinní trati o rozdělení lokalit pro výsadbu vinnice v trati Horní Dílce, Nadfloránci a Nadhájci, vč. v k. ú. Blatnice pod Sv. Ant.
- 6.8 ZO Blatnice pod Sv. Antonínkem projednálo změny rozpočtu Obce Blatnice pod Sv. Ant. na rok 2001 v schváleno jako vyrovnaný ve výši 24 212 000 Kč.

Za plnění usnesení zodpovídá starosta obce a zástupce starosty.

ZO Blatnice pod Sv. Antonínkem schválilo usnesení jednání.

7. Závěr

Zasedání ukončil starosta obce ve 21.30 hod.

V Blatnici pod Sv. Ant. 20.11.2001, Zapsat. Vyskočil Ladislav

KOMU PŘEKÁŽELA?

Je až s podivem, jak dovedeme být neuváží k věcem, které nám nic neměly a spíš dluží nám všem a zkuřovník naší obec. Jak vidíte na fotografii lávka v uličce do Starých Hor nám vydržela neceť rok, než k ní přišel nějaký dobrák a rozhodl se jí přdělat k obrazu svému. Tamto dobrákovi (nebo spíš tánto dobrákovi) děkujeme za zbytečně přidělanou práci. Nebylo by lepší vybit energii jiným způsobem?

Další případ je upravené koryto potoka Svidnice pod Ďurilovými. Jistý občan bez uzardění na otáčku proč na upravený břeh vyje posečenou trávu, přeměsí "no a co!!" J.F.

POZOR!!!

ObŮ upozorňuje občany, kteří jsou držitelé občanského průkazu typu knížka a nemají v něm **vyznačeno státní občanství České republiky**, že dnem 31. prosince 2001 končí jejich platnost. Je třeba požádat o vydání nového OP co nejdříve.

STRÁŽCI KAPLE TVRDÍ, ŽE NA OPRAVU CHÁTRAJÍCÍHO WC UPOZORŇOVALI JIŽ NĚKOLIKRÁT

V roce 1937 byly pro poustky na kopci svatého Antonína vybudovány dvě nové záchody. Deset mužských a deset ženských WC bylo na tehdejší dobu tehlejší doba na vysoké úrovni. Se speciální místníkou stavitelé počítali i pro kněze. Po čtyřiatřinácti letech ale zchátral doslova a nedávno se dokonce zbroutil část zdi objektu. Významně se na díle zkazy podepsali i vandaloři.

"Záchody byly donedávna k dispozici nejenom při poustích, ale i pro návštěvníky letních nocí pořádaných u neďaleké chaty myslivců," upozornil jeden ze strážců kaple Slavomír Hudáček. "Dodatečně byly přistavěny skladické, kam se přes zimu schovávali lavičky."

O letovní poustni sezóně byly poprvé k dispozici chemické WC. "Myslím si, že to není ono. Jde pouze o provizorium. Když sem přijedou zájezdy mimo poustní sezónu, a těch bývá hodně, musím turistů na jejich dotazy po záchodech, odpovídat, aby šly do lesů. Měli bychom jim samozřejmě půjčit klice od vzpomínacího zařízení, ale stavba se hroší, může ohrozit životy návštěvníků a navíc je to značně nebezpečné," uvedl druhý ze strážců Josef Bogár. "Když jsem tam měl zavést pána biskupa, tak jsem se doopravdy styděl," doplnil svou zkušenost Hudáček.

Strážci kaple se domnívají, že záchody by se měly opravit anebo zlikvidovat. "Zastupitelé rozhodli, že obec nebude do oprav investovat. Misa je nevyhovující a rekonstrukce stávajícího objektu by byla dražší než vybudování nového. V nejbližší době se nepočítá ani s likvidací stavby," uvedl starosta Ladislav Vysoký. "Právě tímto řešením problému vidí ve využívání chemických záchodů, jako tomu bylo letos. Jeden má obec vlastní, jeden patří myslivcům a další čtyři byly pronajaty. Poustkům byly k dispozici při prvních pěti poustích. Potom už museli využívat možnosti přírody."

Ladislav Vysoký

Fundace se pozastavil v období zimní odněv na hradě. Část stěn se navíc proměnila ve smeták. Foto: Lenka Fajtková

HISTORIE OBCE

BLATNICKÁ KRONIKA

(X. ČÁST, POKRAČOVÁNÍ Z MIN. ČÍSLA)

Rok 1950

Zima 1949/50 byla velmi mírná a sněhu málo. To prospělo traktorům, kteří se rozmnožili a nadělali mnoha škod na sádkách. Tyto se musely zoranovat nebo podlévat. Na zjištění škod na sádkách byla při MNV ustavena zvláštní komise: Ondř. Trnava č. 511, Jan Fíhal č. 185 a Jan Hanák č. 459.

Učitelství úřad byl hotov, ale nikdo z učitelů nemohl se do něho nastěhovat. Raději do zaměstnání dojížděli jako ředitel střední školy Raikolf Peřínka z Uher. Ostrohu, učitel František Nedbal z Veselí nad Mor., nebo bydli v podnájmu u příbuzných, jako uč. Anž. Hlavová. Protože všechny výzvy a příkazy MNV ignorovali, rozhodl se MNV obsadit byty lékařem, učitelem, kteří se přihlásili a rodinami neučitelstvími, jen aby byly byty vytápěny, parkety a lžkami neobnoveny a nehořely at. Také byl ve škole, který MNV opravil velkým nákladem pro uč. Fran. Nedbal podle jeho osobního přání, zůstal neobnoven. Měli se tam nastěhovat školník, aby budova byla pod lepším školským dozorem matce vyučování.

Dne 4. února 1950 byl usazen v obřadní síni první občanský snátek. Zasedli Jan Vykoupil z Uheric na Hané vnošil ve stav manželky s Ludmilou Kubíkovou z Blatníky. První zvláštní akce slavnostně provedl předseda MNV František Konečný a mladým novomanželům daroval MNV jako svatební dar lici stroj za 12.000 Kčs. Ani takový dárek nepřiměř žádnou bláznivou zamilovanou dvojici, aby první překročila práh obřadní síně. Staré představy se tu velmi těžko překonávají.

14. února usnesla se rada MNV vyjet do Prahy na ministerstvo delegaci se žádostí, aby stavba nové školy byla zařazena do operačního plánu na r. 1951 za účelem pokračování ve stavbě. Tato žádost byla opakována 26. dubna a další naletání v této věci neustávalo.

Pažátkem března vykoupena Strojní traktorová stanice z Ostrohu po dohodě s ONV 4 milióny soupravy se nástavbou zemědělského družstva Domovina za 132.000 Kčs, po jedné soupravě od rolníka Jana Valátka č. 512 za 37.000 Kčs, od rolníka Joz. Petrára č. 152 za 22.000 Kčs a jeden traktor s vlečkou od Joz. Hálka č. 639 za 85.000 Kčs. Stroje zapláceny nebyly a byly předány do správy MNV do té doby, dokud nebude v obci zřízeno jednotné zemědělské družstvo.

V květnu bylo zastátněno 30 ha obecního lesa a s nimi správa s Bojkovicích pokračuje v zalesňování neplodné půdy a s podsa-

zování a vyplešování ploch již zalesněných. Na 3 ha se vysadil 4500 sazenic na podstavcích a ročně se vysazuje 40 až 50 úsků. Jen žáci v tomto roce vysadili 30.000 sazenic. K vysazování se bere směs listnatých a jehličnatých stromků.

Pirálna pro mládky a kojence byla přestavěna z domu Viktorie Spurné č. 35 do učitelského domu č. 649. Obecní dům č. 503, v němž jsou ubytováni zdarma přestáři a nemajetné rodiny, byl opraven a zavedeno elektř. osvětlení nákladem MNV za 13.000 Kčs.

Tělocvičná jednota Sokol založila 12. dubna v přídelní pozemku na sportovní hřišti MNV vyhlášené pozemky v širokých od občanů a dal jim náhradu jím.

Na lukách roztáhl se hrodlivý motýl smeták jilový, jehož housenky ničí travu

porost. Jsou hubeny postřikem Gesarolu.

V dubnu byla uzavřena družstevní prádelna pro nezájem a nepochopení od místních žen. Funkcionářky vzdaly se svých funkcí, takže družstevní prádelna a zavařovač kuchyně zůstaly bez vedoucích a nový výbor nedal se utvořit. Velmi drabá a důležitá investice ve prospěch žen přichází nazmar.

Nová mosení váha za bránu stála 174.402,50 Kčs, z toho úprava silničky k ní 68.700 Kčs.

V některých obcích na okresě byla zřetena Jednotná zemědělská družstva, jako v Moravě, Písku, Dromaničce a jinde. Poměradí v naší obci zatím nelze utvořit JZD pro naprostý odpor zemědělců, byla ustavena žhová komise, která vypracovala plán společných žhových prací. Předsedou této komise zvolen Fr. Komeňky č. 389, předseda

MNV, jejími členy: Frant. Vrána č. 604 jako předseda akčního výboru, Jan Fraňek č. 185, předs. Jednotného svazu českých zemědělců a Ondřej Trojanec č. 511, předseda místní mimořádné vyživovací komise.

Ve čtvrtek 8. června konala se veřejná schůze za účelem reorganizace MNV. V první schůzi nového výboru MNV, konané 27/7 byli zvoleni: Boh. Bogar č. 3 předsedou, Jan Straka č. 433 zeměděl. referentem, Ondřej Trojanec č. 511 vyživovacím, Al. Novák č. 241 finančním, Mat. Zulač č. 66 bytovým, St. Svoboda č. 590 zdravotním, Jos. Mamáček č. 138 školským a civiltovým, Am. Huráb č. 441 pro věci komunální (obchod), při každém referentě byly zřízeny komise, které však svoji funkci plnití špatně, protože se nescházely a pro veřejnou činnost neměly zájmu.

MUSEUM J. A. KOMENSKÉHO, ZPRÁVA ZA ROK 1964 (IX. část)

III. VINOHRADY JANA AMOSE KOMENSKÉHO A JEHO SESTRY KATEŘINY V BLATNICI

(pokračování z min. čísla)

Komenský nemohl koupit vinici ani v plzeňské, neboť v 16 letech studuje v Praze, v 19 odchází do Herbornu, potom do Heitersbergu, a dvadvaletý se vrátil ze studií na Moravu v roce 1614. Je trvale vzdálen od Uherského Brodu a zaneprázdněn, než aby se mohl zabývat o koupi vinohradu. V souladu s tím odprodává mladý Komenský 18. prosince 1619 otcovský podíl. Odprodává ho prostřednictvím svého švagra Urbana Strumenského, manželka své sestry Kateřiny, civit ojezda pod lysou lehou a louku v Havčích svého švagra Pavla Boikovského, který se oženil s druhou ženou sestrou Markétou. Poruče 1620 nebyli na koupi vinice ani povinnými. Jedina možnost, jak nabyl Jan Amos vinohradu v Plachtách je, že ho zdědil po svém otci Martinovi.

Sestra Jana Amose, Kateřina, vlastnila rovněž v Blatnici vinohrad. O této skutečnosti se doposud nevědělo. Zápis nalezený nedávno v městských knihách uherskobrodských. V zápisu se uvádí, že Kateřina, vdova po Urbanu Strumenském, uzavírá svatbní smlouvu s Martinem Komorníkem. Vyměňuje si však a ponechává 1 ačť vinohradu v louce Roháčích nad Láčkou ládku. Ani jeden z uvedených zápisů nemluví přímo o tom, že původním majitelem těchto vinohradů byl otec Jana

Amose a Kateřiny, Martin Komenský. Vinohrad v Plachtách vlastnil jeho syn Jan a v Roháčích dcera Kateřina. Uvažujeme nyní, jak těchto vinohradů nabyl a z toho pozpátku dedukujeme jejich původního majitele.

Kateřina byla nejstarší sestrou Jana Amose, která se provdala patrně ještě před jeho narozením za válečného měšťana uherskobrodského Urbana Strumenského, který byl již roku 1581 purkmistrem. Po jeho úmrtí se vdava ovdovělá Kateřina roku 1623 po druhé a ve svatbní smlouvě s Martinem Komorníkem si vyměňuje 1 ačť vinohradu v Roháčích.

V té době a ještě i do nedávna bylo zvykem, že rodiče si vždy po odevzdání majetku dětem posechali vinohrad do výmírku. Přitom otec i matka, každý zvlášť, odkazovali svým dětem majetek, který si do manželství přinesli. O majetku, jehož v manželství společně nabýli, se při odkazování dětem dohodli. Na vesnici v těch dobách dědil usedlost nejstarší syn, jen svobody, a mezi ně patřily vinohrady, mohly být volně prodávány, kupovány nebo odkazovány. Kromě toho nematři jsme v městských knihách žádnou zprávu o tom, že by Urban Strumenský měl v Roháčích vinohrad. Z toho můžeme dovozovat, že kdyby Urban Strumenský měl vinohrad v Blatnici, byl by ho odkázal svým synům, zvláště když už byli v době jeho úmrtí dospělí a v žádném případě by ho nebyl odkázal své manželce, neboť ta by se mohla provdati podruhé a děti Strumenského

mohly přijít o otcovský podíl a vinohrad ztratit, neboť matka jim ho nemohla odkázat.

Kateřina Komenská dostala vinohrad buď již vřem, neboť její otec Martin měl ještě jeden vinohrad v Plachtách, nebo ji ho odkázal před svou smrtí roku 1604. Z toho můžeme usuzovat, že otec Jan Amos vlastnil vinohrady v Blatnici dva a to jeden v Plachtách a jeden v Roháčích. První odkázal s největší pravděpodobností poslední vůlí Janu Amosovi a druhý, jak jsme dovedli, dal věšon dceři Kateřině.

Horenské knihty Plachtů se nazachovaly. Z katastrof otcovských se zachovala jen horenská kniha Hory Hradčická, která osedl v Plachtách.

Prokázali jsme již dříve, že v ústředí mělo na Blatnicku vinohradu nejnověji Micek měšťanů uherskobrodských a že Jan Amos zdědil vinohrad po rodičích. Protože vinohrady na Blatnicku vlastnil Jan Amosní měšťan uherskobrodský, není možné přivedení k názoru, že otec Jan Amos byl zámožný měšťan uherskobrodský, o němž jsou časté zmínky v uherskobrodských knihách.

V Blatnici zachovala se lidová tradice, která vyprávje o vinohradě Jana Amose Komenského i o tom, že kdysi byli Komensbí na mlýně v Blatnici. Máme však, za to, že tato tradice byla mezi lid v našem v ústředí polovinu minulého století. Děkan blatnický a poslední kanovník Mořic Růžička se zmiňuje, že v letech, kdy přišel do Blatni-

ce v roce 1887, byly v Plachtách ještě viniče, které patřily většinou Blatnickým a slyšával tehdy o nich, že Komenský měl v Plachtách vinohrad. Komenský se jistě nemohl věnovat sám obdělávání vinohradu a patrně mu ho obdělávali jeho příbuzní v Blatnici, Komenskí nebo Darenšičkové.

Nevíme, co učinil Jan Amos Komenský s vinohradem v Blatnici při odchodu z vlasti roku 1628. Neví jisto, zda ho prodal nebo zanechal příbuzným, kteří ostat-

ně, jak se zdá, se vyloučili už na Pavla Darenšička vystěhovali. Nejspíše neměl ho komu prodat, a tak připadl jako odbězný vchovost, knížeti Gundakeru z Liechtenštejna, podobně jako 3 sčetele vinohradu v Blatnici bratryského kazatele Jána Sapora, který dříve patřil Pavlu, šroťku po Pavlo Dubinovi, posledním správci bratryského sboru v Liběřákem Brodu.

Také ve staré blatnické kronice, která se zachovala do roku 1923 na fátě, byla zmín-

ka o Janu Amosu Komenském. Kroniku přičítá několič občanům téhdejší kaplan Jan Václavěk. Podle výpovědi téhde občanů byla zmínka o tom, že Jan Amos Komenský měl vinohrad v Blatnici a že se o něj soudil s husitřským jezuitě. Protože tato kronika četli tito občané již před 40 lety, podrobnosti si dnes již nezapamatovali.

Nevíme, kdy byla kronika sepsána, byla však psána Ivabachem a zdá se, že mohla být sepsána v TR. usilně.

ODBOJ PROTI FAŠISMU ZA OKUPACE V BLATNICI POD SV. ANTONÍNEM (VI. část)

Silněný skaz zbraní nebyl líned na obzoru. Nebyli jsme sami, koho měl Franta na starosti, a muž pleslu 2 km dlouhou, 1 km širokou a přitom bezpečnou, to nebyl takoi snadný.

Na silný den, když jsem přišel k Žitňákovi, první bylo: co káň z rabi vymyslet. Skoro jáně se v tom období, že kdo dohdy zná celý okruh kolem Blatnice, je nesporně Jan Bachan, policajt. Byli jsme s ním dohdy přátelé, bylo však nebezpečí, aby nic neprozradil svým věrným kamarádům, kterých měl bezpočet. Nakonec jsme se pro něho rozhodli, protože lepšího bychom těžko našli.

Bachan měl v sousedství vinohrad i sklep a nebylo směl dít, aby se neviděl a spoji nemluvil, Žitňák ani nečekal na společnou schůzku se mnou. Přítušio dít Bachanovi všecko prozradil, ale diskretnost mu zvlášť adiracoval.

Asi za dva dny, když jsme se setkali, už nás informoval o každém terznu na kopci za sv. Antonínem „Na Loučkách“. Brzy na to jsme terzo společně prošetřili, a co nás potěšilo, byla tam i zradě vykopaná skála, která po měsíci i právě byla vhodná i k úkrytu zbraní. To nám pro první případ stačilo. Teď bylo zapotřebí zaříditi schůzku s Bogatajem, alychom ho o všem informovali. Avšak sjednat s ním schůzku nebylo snadné. Bylo nutné s Mikšem domluvit, aby ho sehnal a kdy ho očekávat.

Všecko dít komplikované. Mikše musel sehnat hlavní spojku Straku a ten zase zaříditi další. Do deseti dnů přijel za mnou úřaká se vřakem, kde se má Franta s námi sejti. Předem jsme se domluvíli, že další schůzky budeme konat ve sklepě u Bachana, protože tam je příhodně zředu od cesty i vzdálen od vinohradu. Proto jsem poslal Straku za Žitňákem, aby mu mluvo-

kde je sklep, skázal i domluvil dobu schůzky. U ním to nebylo možné!

Setkání s učitelem Ant. Strakou bylo dom problematické, jednak jsme se vůbec nezna- li, jednak se uskutečnilo v natem období za značně nepříznivých podmínek. Zaměstna- val jsem 2 přítěři a jednoho učně, kuchyně byla „obsazena“ našimi dětmi, ve skladě u prodejny se sídlo zdržoval někdo z personiálu. Všecko jsme projednávali za plného provozu, v obědové se střídalo hodně rákazníků a ještě více zvědavých očí. Nelíbilo se mi takové jednání, ale Antonín chěl mít tuto záležitost za sebou. Ujistoval mě, že nikoho nezradí, a kdyby ho chytli, že má dvě tabulety a tím všecko skončí. Svěřil se mi, že je nemocný, že nejně déle než 2 roky nevydrží a jak by mohl zradit kamarády. A to lákě koncem března příštího roku - 1945 -, když byl gestapem zatčen, vykonal.

Setkání s Bogatajem se uskutečnilo asi za čtyři dny ve 21.00 h u Bachana. Na schůzku jsem pozval též svého bratrance škpt. Karla Kostelníčka ze Starého Města, u něhž byl též předem Bogataj informován. Karel měl na starosti skupinu ve Starém Městě a též je posilporeval potravinovými listky. Šarže se semámily a také potěží se několičrát spolu setkali.

Bogataje jsme informovali o pláne pro shoz zbraní i s územním plánem, který též potřeboval k nahlášení do Londýna. Sdělili nám též, o jaké zbraně jde a o jaké množství, ale kdy se to uskuteční, nemohl říci, protože zatím spojení s Londýnem nemá. Vysílka se jeho telegrafistovi při výsádku ztratila a nenašla se, proto se vše tak protahovalo.

Současně se skupinou Franty Bogataje byla shovena i další skupina Bartofova, která měla vysílky dvě. Bartoš mu vřakě jednu nechčel darovat ani půjčit, jen s podmínkou, zda mu předá prostřednictvím

jeho spojky Maňky Sedláčkové z Litomyšle svůj rádiovýjak Eurika. To musel Bogataj odmítnout, protože to bezpečnost Euriky našli svým vlastním životem.

Až koncem roku 1944 se Bogatajovi podařilo vezt ve styk s Jaroslavem Kuchtem, rádiodoborníkem z Avie v Kunovickách, kde po mnoha pokusech se mu podařilo zmocnit se dvou Jereckých vysíláčků.

Pokus o spojení s Londýnem se podařil až ku konci ledna 1945 a za několik dní nám byla naše skupina v Blatnici pod jménem „Zuzana“ potvrzena z Londýna. V tu dobu jsme pozorně sledovali hlášení z rádia, bez kterého bychom to vřakem nemohli uskutečňovat. Ze jsem rádio koupil líned na začátku Protektorátu, to byl skutečně dobrý nápad.

Po celou tu dobu šly pokyty s zřevy pro nás přes Mikšeho a Straku a schůzky u Bachana ve sklepě nebyly tak časté. A potom, kdy už byla k dispozici vysílka, Bogataj nás informoval jen o důležitých věcech. Též záležitosti o zhranění prostoru měl brzy vyřizeny. Shoz zbraní měl být proveden pod kódem „Běh o závod“.

(pokračování v příštím čísle)

(Vzpomínka z bratřárky — „Dělní jistě jistomně za okupace v Blatnici pod Sv. Antonínem“ — k 50. výročí vřakemho konce 2. světové války — přpravil: Vladimír Grohmalník — Usměv Otavský L.)

PODKARPATSKÁ RUS 1918 - 1946

(Čerpano z publikácie ZAKLIATÁ KRAJINA - Peter Švorc)

III. časť

HLADANIE VLASTNEJ
IDENTITY

Obávala sa však, že sa k slovenskej protiuhorskej (následnej) emigrácii môže pripojiť ruská emigrácia, čím by vznikla silná protiuhorskej agitácie a propagácie. Neboli to neopodstatnené obavy, lebo, ako uvádzal vicekonzul Jacob Wein (1865-?) vo svojom hlásení ministrom zahraničných vecí Rakúsko-Uhorska grófovi Groluchowskiemu (1849-1921) zo 7. októbra 1901, ruský gréckokatolícky spolok **Narodny Rusky Sojuz** vydával v Olyphante časopis **Svoboda**, v ktorom sa začínajú objavovať články nepriateľské Uhorsku.¹⁰⁰ Navyše, tento spolok, ako aj časopis uschádzal čoraz väčšiu podporu medzi ruskými emigrátnami, ba aj kňazstvom. O dva roky neskôr v správe prvému uhorskej vlády Koloman Szella (1843-1915) zo 17. marca 1903 sa nachádza takto hodnotenie vzťahu Slovákov a Rusinov k Uhorsku: „Ich patriotické poviny nemajú veľkú cenu... v budúci sa uprednostia vo svojej materinskej reči, uprednostia svoju Slovanštinu a aj po návrate ich ďalej šíria. Prípadnú hospodársku krízu môžu vyvolať sčera Slovákov a Rusinov dovin. Preto treba starostlivo o týchto rozvíjať a viesť akcie proti panslavizmu.“¹⁰¹ Ďalšie znepekovenie vyvolávala informácia o existencii tajného spolku s názvom **Slavjanske združenie** so sídlom v Clevelande, v ktorom boli zastupení príslušníci viacerých slovanských národov, ieda i Rusini.¹⁰²

To bol dôvod, prečo uhorská vláda apelovala na gréckokatolíckych biskupov Jána Valyho v Prešove a mičačevského biskupa Jozefa Fircika,¹⁰³ aby do USA vysielali „vlastenských“ kňazov, ktorí by medzi veriacimi pôsobili a pomáhali pestovať pozitívny vzťah k uhorskej vlasti. Jej propaganda bola dobre cítená.

Uhorská vláda mala presné informácie o vietkych emigrantských spolkoch a cirkevných spoločnostiach ruských emigrantov; ako aj o tam pôsobiacich kňazoch.¹⁰⁴ Získavala ich od promaďarsky orientovaných ruských duchovných, ktorí rákúsko-uhorskými konzulom podávali správy o svojich veriacich, o situácii v cirkevných komunitách, ako aj o kňazoch, ktorí zanechali protiuhorsku orientáciu. Na ich čelom potom vplyvala najmä nej-

štní cestami, najčastejšie vlak práve cez cirkevnú vrchnosť.

Aby účinnosť bola ešte väčšia, usilovala sa uhorská vláda o zriadenie gréckokatolíckeho biskupstva v USA osobitne pre uhorských gréckokatolíkov.

Preto vyvíjala diplomatický tlak na Rím, aby čím skôr zriadil takého biskupstvo, cez ktoré by už mohla pôsobiť na veriacich gréckokatolíkov slovenskej, rusínskej, ale aj maďarskej národnosti.¹⁰⁵ Ako jeden z argumentov pre zriadenie gréckokatolíckeho biskupstva v USA, ktorý mal Rím presvedčiť, slúžili prípady, keď niektorí rusínski a slovenskí gréckokatolíci prešli v USA na pravoslávie.¹⁰⁶

Prechod Rusinov z gréckokatolíckeho vierovyznania na pravoslávie neboli len v emigrácii, ale aj doma, kde nadobýval stále širšie rozmery. Jeho podstatu spočívala prvoradne v sociálnych a následne i v národnostných dôvodoch. Gréckokatolícki kňazi sa veľmi rýchlo odnárodnili, vedli ich sa ľadu, z ktorého vyšli, a stali sa sprostredkovateľmi maďarizačných snáh uhorskej vlády. Okrem toho bolo kňazské povolanie na Podkarpatskej Rusi spojené s určitými materiálnymi výhodami a pôžičkami, ktoré ale ležali na bedrách veriacich (rokovina a koflína). Kňazské povolanie sa tu veľmi často dedilo. Prechádzalo z otca na syna, ba dedilo sa aj samotné fary.¹⁰⁷ Prítom kňazi, ktorí živilí okrem seba aj svoje rodiny, hľadali od veriacich ročníkov okrem koflíny a rokoviny ešte platenie vysokých poplatkov za vykonávanie náboženských úkonov. Odnárodnením sa a zdiernim i (ak už dosť biednych gréckokatolíckych Rusinov vyvolávali voči sebe, a sprostredkované i voči gréckokatolíckemu vierovyznaniu odpor, preto sa nifnili obracali k pravoslávju, ktoré bolo späté so slovanskou Moskvou, a čo bolo v danej chvíli oveľa podstatnejšie a rozhodujúcejšie, pravoslávni popi neboli v materiálnych otázkach takí nároční a požadovační jako gréckokatolícki.

Uhorská vláda však veľmi rýchlo postrehla podstatu prechodu rusínskeho obyvateľstva na pravoslávie. Srbské pravoslávie dokázala tolerovať, ale rusínske, ktoré eliminovalo maďarizačný proces, už nemienila akceptovať. Toto svoje rozhodnutie prejavila v marmaróskom procese (29. decembra 1913 - 3. marca 1914), v ktorom odsúdila 32 obžalovaných rusínskych roľ-

níkov k rôznym trestom väzenia a peňažným pokutám za to, že podľa tvrdenia obžaloby, obžalovaní svojimi bromadným prestupom z gréckokatolíckej cirkvi do cirkvi pravoslávnej sledovali politické ciele. Podľa žaloby rusínski pravoslávni veriaci mali podnietiť uhorské pravoslávie ruskej pravoslávnej cirkvi a následne na to mali podporovať pripojenie časti Uhorska (Marmaróskej, Ugočskej a Berežskej župy) k ruskému štátu.¹⁰⁸ Impulz pre súdny proces mal svoje prívodné príčiny v agitacnom pôsobení prvčasných ruských kňazov a Hobernského. Ten z povolenia zaradenej vlády organizoval agitáciu na území rakúsko-uhorskej monarchie v oblastiach obývaných slovanskými rusínskymi obyvateľstvom v prospech Ruska, a to v prevažnej prvej svetovej vojny, o ktorej sa hovorilo v diplomatických kruhoch už otvorenejšie, a faktiver bez ohľady.¹⁰⁹

¹⁰⁰ HISTA Wien, Politisches Archiv, XXXIII, USA, Liane I, Karton 64, Akte 267a.

¹⁰¹ HISTA Wien, Politisches Archiv, XXXIII, USA, Liane I, Karton 68, Akte 702.

¹⁰² HISTA Wien, Politisches Archiv, XXXIII, USA, Liane I, Karton 70, Akte 1066a.

¹⁰³ Veľkým mičačevským biskupstvom od roku 1780 Uhorsko. Tam ho v roku 1864 promoval biskup Andrej Bačinský. Písomná karta vstúpila prvorádne s kňazom Jozefom Valyhom 24.7.1817. Biskupstvo však vzniklo prvorádne v roku 1817.

¹⁰⁴ HISTA Wien, Politisches Archiv, XXXIII, USA, Liane I, Karton 64, Akte 115a.

¹⁰⁵ Tausitz, Peter: *První rakúsko-uhorského vyslanca pri Svätej stolici v Ríme gróf S. BEVIERERA a jeho ľudomil a poskytnutie podnikateľských informácií o Rusínoch v Amerike pre potreby karolínskeho PROMEMOVIANA.*

¹⁰⁶ HISTA Wien, Politisches Archiv, XXXIII, USA, Liane I, Karton 64, Akte 234.

¹⁰⁷ ŠOBA Prešov, Prezentovaný archív, 322, 1946 - a ďalšie roky, Prešov, 58, sign. 97, 10-6-1941.

¹⁰⁸ *Bišopie proti HRADEC, M. Hainec - Marmaróšského procesu, Uhorsko 1914.*

¹⁰⁹ PAPOUŠEK, J. *Číslo Rusko a jeho osvobodění, Praha 1927, s. 18-19.*
J. PAPOUŠEK *vo svetovej záležitosti a rozbehom rusínskeho vojenského štátu vo Francúzsku prírodoveda IGNAT'VA a francúzskym ministrom vojny ALEXANDROM MILLERANDOM (1859-1943) v r. 1912, v ktorých sa tvorilo v veľkom vojenskom konflikte na Balkáne.*

KYTIČKA VZPOMÍNEK NA HROB ZAPADLÉHO VLASTENCE

Ko konci listopadu jsem navštívil svou dceru v severních Čechách, ale stále mě něco tálo, (neznámý hlas) navštívil Paseky nad Jizerou, kraj, který mně po našem veleninském přístěpí k třetí kraj, kde mám spik dohřívá a věrných přátel, kraj Zapad-keř vlastenci.

Ve středu 30. listopadu, zvláštní mělo známého příjádíme do Pasek a na věži kostela sv. Václava zvoni litany. Dovidám se, že zemětěl můj věrný přítel, dlouholetý stano-va, muž, který měl odvahu jít svou cestou (zemědělec a chovatel), který zůstal věrný půdě až do poslední dechu. Bylo mně v tu chvíli jako když oznamuji umírání, že zemětěl jihočeský sedlák Jan Cimburka. Nedávno vyjádřil, že jsem v duši cítil, když vidím Janě před sebou podobu toho, kterému jsem nedávno stávkou na rozloučení, jehož bych rád narval paseckým Cimburou!

V tu chvíli mně přišlo na mysl slova J. V. Štěrky: „*Mé srdce píše, každý den mi píše, je vskokem křemí a první každým tvárcem a ne jeon i ty kamem, pro mě se vskokem na zem. (Sedlácké písně a sněhy.)*

Hned za hláskodárného působení MUDr. Ladislava Kubíčka, kněze ve Vys- nad Jizerou a v Pasekách, před nímž až dvaletí léty, jsem poznal tohoto muže. Při opravě střechy kostela, v době semoseč, kdy každá ruka drahá, byl ochoten přivést dlouhý Jeřáb traktorem. Po léta každý du- chovní se obracel na něho, až do dnešních dnů, kdy probíhá generální oprava chrámu.

Chalupa tohoto rodu, ležící na návrší nad kostelem, se jmenuje Na zvonici - před- kové byli zvoníci. Byl spoluzakladatelem Svatozáčlavského sboru a organizátorem Paseckých hudebních slavností. Za doby nevolby zahajoval v sále u "Houslařů" vzpomínkový večer na Věnceslava Metel- ku, náplň programu dali pražští umělci. Činný organizačně byl nehožák všude. Za jeho starostování byly vybudovány lyžařské vleky, všechny cesty vyasfaltovány k chalupám, které jsou roztroušeny po ho- rach. Opraveny a vystavěny nové budovy. Vystavěl nový rybní pro 200 kusů. Zakou- pil australské masné chovné plemeno, po- řízení sploecných pastvin, čistota krajiny, jako ve Švýcarsku, to vše svědčí o lásce k přírodě a k zemi.

Neť ková prasy v černé líně, hrdě hláskoj v dál.

ten rohoř lán, neť má je říle, v ní já volný, král

Ji dohřívá předek ostřím rádku, (j má) hej! pa- v ní počívá stěhy práca vládku a vchítel dobrý plod

Svatopluk Čech: Písně a pláče

Jako moudrý hospodář, nevěřil své tělu ohni, ale přání jeho bylo, aby spočinul v klínu matky země, kterou tak miloval.

Po zádušně má sv. dne 3. listopadu z kostela sv. Václava vynášeji Pasekáři mo- vě tělo svého představeného a kamaráda. V čele průvodu nesl Kristův kříž mladý zemědělec. Průvod stoupá pomalu po sil- ničce, kterou nehožák chodil, pak se ro- stuví na úboční rovině, muzikanti hrabí fanfary, podotně vyjevské večerce. Asi 150 ovcí ve výběhu se rozptěbe po hloučcích a divají se k místu, kde na mostkách dří- rejích hospodáře. Vracíme se na Pasecký Slavin, kde tě těla lidových umělců, hous- lařů, instrumentařů, kde leží teče zkouše- ný učitel muzikant Věnceslav Metelka a kde bude též odpovívat jeden z posledních Zapsalých vlastenců Drahošlav Waldmann.

Syna Luboše, který je umělecký kovář, jsem vyzval, aby svému otci uková kříž a na něj dal nápis: „Zemřelému v Páru Dra- hošlavu Waldmannu, postavili nyní kříž ten jeho syna.“

Byl to sedlák moudrý, vzdělaný a pilný. Zpomínka vlním, Josef Bregar, Blatnice, pod Svatořem Antonínem C. J. B.

Z BLATNICKÉ FARNOSTI

PŘÍSTAVBA SAKRISTIE CHRÁMU SV. ONDŘEJE

Milí občané a farníci,

Ve dnech 16. a 17. listopadu většina z Vás navštívili členové našeho zahrádkář- ského spolku a prosbou o dar na přístavbu sakristie. Tato akce (spolu s dalšími pří- spívky občany přinesenými v následujícím týdnu) vynesla 225 200 Kč. Chci ještě jed- nou z téhož místa poděkovat všem štěd- rým dárcům, a také všem záhradkářům, kte- ří sponovali sbírce svůj čas a pama Betliho- vsk, který se stál její organizací. Pán Bůh zaplá!

Předpokládám však, že většina z Vás v úmyslu rozšířit stávající zářemí kostela z mnohých stran již slyšela (informaci o tomto úhnu) přinesl již dříve také tento

Zpravodaj) a že tato myšlenka Vám není neznámá a cizí. Přesto, kvůli možnosti, že informace, jichž se vám z různých stran dostalo, mohly být neúplné či zkreslené, bych Vás rád alespoň ve sručnosti infor- moval o smyslu a cíli této stavby a stavu, v němž se dnes nacházíme.

Stavba je situována do prostoru lami zahrady mezi kostel a faru. Místo dnešní garáže, která je zde dnes, bude před budo- vou ambít – okrasná zřehada s mořinou odpočinku. Zejména toto místo svým zá- stím upravené obce a přístupným sociálním zařízením bude sloužit všem občanům Blat-

nice. Vyřeší úkzu klidu pro setkávání mlá- dežích i starých přímo v centru obce.

Stavbou se tedy také zlepši vzhled střední obce, kterému dnešní podoba proso- ru mezi kostelem a farou jistě přilíc nepří- spívá. Hlavní náli snahou je však pře- dvlm vyřešit alespoň ty nejpálčivější problé- my, které s sebou nese stávající a pro sou- časné potřeby bohoslužeb zcela nevyhovu- jící sakristie: to znamená vytvořit civilizov- vané podmínky pro kněze a zhruba čtyřicet ministrantů a muzikant, vybudovat úkldo- vou místnost s teplou vodou přímo propo- jenou s kostelem a vyřešit dlouholetý pro-

hlavní neexistujícího sociálního zařízení pro návštěvníky bohoslužeb a pro veřejnost.

Uvolněním stávající sakristii předpokládáme uspokojit pro příležitost maminek s malými dětmi na mši svate a pro svátost smíření osob se zburčeným sluchem během společných zpovědí.

Z toho, co je uvedeno výše, je tedy zřejmé, že tato stavba bude velicežně přímo či zprostředkovatě sloužit pro všechny obyvatele naší obce bez rozdílu věku a vyznání, nejen dnes, ale hlavně a především v dalších letech.

A jaká je tedy aktuální situace?

Faktory vystavené v souvislosti s opravou a se statickým zajištěním stavby kostela jsou řadě spláceny. Bez této základní podmínky bychom na stavbu nemohli ani pomyslet.

Projekt je již v zásadě hotov, zbyvá jen doplnit majetkové náležitosti, aby bylo možno žádat o nezbytná povolení, potřebná k realizaci vlastní stavby. Převod části obecního pozemku mezi kostelem a farností, který je k vydání územního rozhodnutí pro stavbu nezbytný, je v současné době na dobré cestě – obecní zastupitelstvo s prodejem souhlasilo, zbyvá jen počkat, až proběhne zápis do katastru nemovitostí.

Pevně tedy věřím, že se neobjeví žádné nečekané okolnosti, které by zabránily vydání stavebního povolení, takže v jarních měsících bychom mohli začít s vlastní stavbou. Protože jde v zásadě o jednoduchý objekt, je reálné předpokládat, že do zimy bychom měli mít hrubou stavbu pod střechou.

Hrubou stavbu stejně jako další specializované práce bude provádět odborná firma či pracovníci, přesto ve všech etapách výstavby se jistě najde spousta práce pro občanské pomocníky a brigádníky – ostatně myslím, že tato zkušenost mnohým z Vás není cizí.

Určitě si můžete z Vás kladou otázku, jakým způsobem bude stavba financována. Finančních zdrojů je víc, o některých z nich je zřejmé předemšle mluvit, přesto je ze zkušeností z okolních farností zřejmé, že značnou část zdrojů bude nutno získat ve farnosti – ostatně jde přece o farní stavbu! V této souvislosti Vás chci také pořídit – kdo z Vás by snad věděl o možnosti získat nějaké finance zvenčí, neváhejte a pomozte, protože jen tak bude toto dílo skutečně nás všech.

Samozřejmostí je, že Vás budu informovat nejen o výsledcích a výsledcích šlerek, ale také že kdokoli z Vás v případě

pochybností bude moci mluvit do úředních knih k přistavbě se vztahujícími.

Protože se na moji osobě nikdo dosud nezabránil s nesuslábným názorem na tuto stavbu, vim z doslechu (a také z jednoho úředního anonymu), že jsem mezi Vámi i takoví, kteří tuto stavbu odmláji. Někteří ji nemají za potřebnou, jiným nic nepřinese, další mají jiné (samozřejmě důležitější) věci na práci a ostatní odmítají z jakéhosi principu všechno, co se jim nehodí.

Je dobře, že názory se různí, vřady právě proto nám daf Pán svolalman váli, alychom nebyli staum a mohé svolat projevít své myšlenky a přání. A také proto bych Vás chtěl požádat – nebojte se přijít a o svých výhradách a pochybnostech mluvit nebo aspoň napsat do farní schránky věkaa (ne anonym). A budete – li si přát, můžeme na toto téma opět uspořádat veřejnou besedu, kde bychom se otevřeně seznámili se svými názory a důvody. Vždyt jenom tak můžeme dospět. Je budeme Zt jako jedna farnost a obec spolu, mkořto jen vedle sebe.

O Vaší pomoci a přisluvu v této věci prosí P. Grzegorz Korym, administrator farnosti

PAMĚTNÍ KNIHA FARNOSTI BLATNICKÉ OD ROKU 1898

(část VII.)

Obyvatelstvo

Ode posledního úředního sčítání v roce 1890 bylo v Blatnici 2001 obyvatel – lidí, kteří bydleli ve 420 domech.

Blatničané se ze svého rodného místa neradi jinam stěhují, neb jest zde pramenů výživy více nežli jinde, a proto počet obyvatelstva i domů stále roste, neb porodny převyšují úmrtí ročně průměrně o 30.

Blatničané mluví všichni náhečím moravských Slováků, ale tak pěkným a čistým, že se náhečí jejich teměř shoduje s jazykem českým spisovným až na malé nýchýčky, např. ou, vyslovují jako ů říkajíce, jsů, huđu, ůl, ůd, do ruđu ůř. Dále říkají a moravské místo e českého jako Blatnica, říčca, lavica, tela, pranic so místo se n. p. nedej se místo nedej se; e neradi vyslovují měkce n. p. smej za místo směj se; místo imo - mša, té, řa. Řadí užívají v prveim plně množného čísla u životných slov podstatných rodu mužského e místo i n. p. chlápé místo chlapi, Blatničané, Lučané, Osavčané, Uhočané, Veseláné, Lipovjané atd. a též užívají gemitivu místo accusativu

n. p. viděl sem dvůch (dvou) mužů, třech (tř) atd.

Ze skupiny souhláskové v náheví i ve slovosředeí vynechávají hrudněji zvučku např. čeru (děra), měno (jméno), dyž (když), dyby (kdyby), kerý (který), dyč (vždyč), dycky (vždycky); též se vynechává j před e a i např. eště (ještě), ser (sjez), inj (inj), jrnice (jjenice) atd. Místo e říkají y n. p. myho, tvýho, svýho; např. jedné sousední ředně se posmívají, že tam jedi systy, a že tam má na hody každý syda svýho a pudimstern strakarýho.

Též užívají výrazu starého luđe místo luďe a slovo luďsky značí luďk so čizí n. p. „dřival bys z luďského dřív ze svýho.“

V Blatnici se vyslovují vsade v místu f - říkajíce kriz místo křiz, kreařan místo křevřan, reka, repa atd. a blíž se jim jř náhečí Slováků uberákých. Blatničané, křeff vyslovují f a málo-Blatničanu proto dobírají a říkají jim, že „sů zloděj, že ukradli háček z křeffe, tož háček nad r, posmívají se jim, že sů trepoté, že sů premudření, že sů ve stredu světa atd

Umrtní listové má v Blatnici svůj vlastní stary od staletí zachovaný řij je-řet se ve vyřívání, zpěvech, ryvech. Mladí Blatničanka učí se vyřívat (maminky národní od malolčka. Hned jakmile j maminka dovořil veni do rukou jehlu a křeffek přístřika, jř vyřívá na přístřiku to, co vidí na rukavocch svých neb maměnkčinných maměnkých lahůzky, srůček, jablučka, křeffe, křeffy, hrachůvky, řetáčky, kohůtky atd. a proto se nedivte, že jakmile vyřívte v dřevěna, vyřívá jř dovedně bezú wř předlohy, bezú všeho rukredení „jen ůk z hlavy“ jen ůk od řoky - rukávece, rukáanky, limočky lobě i bratrovi Janovi malému vyřívá „kosiř“, tak až bude mř galana, vyřívá vyřívu bratrovi nebo Matějovi nebo Martinovi, tak kdohoví jak mu bude (jak se bude jmeno- van), jeřté pěknějši, a až bude vřánů, tak si dá na tem záležet, aby mřta řvodněca jině vyřívá než ta z Vrbového, nebo než mř Bachanova Polka (Apolemá).

Tim, že tak to vyřívání a ty řzorky k němu pochývuje malá vyříváčka napřed od mamičky a pak teprv sama si vzorů

skláda, než samé vzorce „zjímáče“ (mísí), se přidají žití v různých výškových nacházejí se vzorce prastaré z dob i pohanských vzorce bytí, jaké nalézáme i na pravěkých bronzech ve vlastech našich vykopaných z hrobu z hradiště - Žarovistí aní, psík i na popelnicích i nádohách z pravěkých osad

pocházejících. Játo původní lidové jsou ty vzorce třech výšivek, tak i ty barvy na nich (jejich sestavení). Barvy ty musí být „samý v sobě“ tedy lezky přirozené - bez náhnel i zeslabení, jak jsou v té nefalšované Boží přirode lezky: „červenáčká, modřáčká, bíloučká, zelenáčká, žlutáčká, Námnožení

a zeslabení přirozených barev těch Blatničan neanese, má se řešití barvy větché sítě, jaké jsou pro lidi vyhejčkané bluseované, západní kulturní zkažené, vybět „on léhí“ barvy tak původní, přirozené, jak on sám ve všem zůstal původním přirozeným.

(i pokračování příště)

BLATNIČANÉ SE NA PŘEHLÍDCE SCHOL NEZTRATILI

Blatničané účinkují na mládežnické přehlídce v rámci oslavy dalších státních narozenin pořádané ve čtvrtku. Foto: Lenka Fojtíková

Při přehlídce škol veseláckého děkanátu vystoupily v kulturním domě Strážnice téměř tři stovky zpěváků a muzikantů. Ve dvou kategoriích defillovalo na pódiu šestnáct skupin, které se celkově věnovaly křesťanské písni. Ide o mládež, a nímž se můžeme setkat především při mších anebo jiných akcích pořádaných jednotlivými farnostmi.

„Jsou zde účinkující, kteří představují absolutní špičky. Vedle nich vystoupily stejně dobře školy, které ovšem ještě nemají dostatečné zkušenosti a možná proto se i trochu bojí. Touto akcí chceme motivovat právě všechny začínající. Vždyť vůbec nejde o ceny, ale samozřejmě o účast, aby každý mohl předvést, co umí,“ uvedl důvodů letošních změn hlavní organizátor pořádkujícího Občanského sdružení Sarkander Olomouc František Šramek ze Strážnice. V jubilejním pátém ročníku se totiž pořadatelé rozhodli změnit soutěž na přehlídku.

Mezi vystupujícími se ve Strážnici rozhodně neztratili reprezentanti Blatnice. Za Kyranového doprovodu vedoucího skupiny Pavla Cenzka a klarinetisty Jana Fojtíka dokázalo pumier děvat, že zpívá umí.

„Dnes zvítězil všichni, kdo zde vystoupili. Pravidelně se totiž přímá zveřejnost od televize a počítačů a dokážu sdělit něco navíc pro radost druhých,“ sdělil ústřednický varhaník Laco Sovík. Lenka Fojtíková

KULTURA, ŠKOLA

A LÉTA BĚŽÍ PŘÁTELÉ.....

Před 13ti lety se s velkou slávou otevřelo restaurace Roháč. Její zbudování bylo příjmem a velkou radostí a s povděkem jako s povděkem jako podnik důstojný velikosti Blatnice. Původně měla na tom podíl Jednota, obchodní družstvo, později místní JZD, Restaurace přišla dohře své postáti a povinnosti pohostinství, společenského života i života politického, dále zájmových spolků a v neposlední řadě i větších mláď radovánků. Během doby se tu rodila skupina hostů, utěrně letných důchodců, lamarádů hlukových věkem, navzájem si dobře známých, se společnými zájmy. Pravidelným dnem setkání bylo nedělní nebo sváteční dopoledne po Ranní mlé syté. Patřil jsem k nim i já. V průměru nás bývalo 10, čásem se ustálil zasedat

„senátorský pořádek“, ale nevdálo, že někdo přišel navíc. Vždy se ma donalo přístavku i přivítání. Obsluhující personál už nás znal a obsluhoval se znalostí téměř stejných prání: káva, pivo. Ustálil se zvláštní zvyk, že v den svých narozenin nebo svátku, po upřímné gratulaci všech přítomných, „zuhle randu za všechny platit“ jubilat. Potřbe byly se svátkem sv. Josefa a Františka. Nositelů těchto jmen bylo více, všichni se o placení předbíhali a proto se museli mezi sebou domlouvat.

Programy jednání nebyly plánované, ale sváteční, kamarádské, spíše humorné. V hojně mite to bylo sdělování vzpomínek na léta mládosti, kdy většina účastníků pocházela z rodin rolnických, celodenně pracovala s rodiči na poli a těšila se na

večer, kdy po práci bylo zvykem odejít veniči, zkontrolovat svou galanku nebo vyvést nějakou tu šegraci při odřechání turkynek. Vafení trnek nebo draní peří v době zimní. Náměta bylo bohaté a když už ten „spiritus agens“ se už začal projevoval, bylo třeba úbaty moderovat. Každý za dobu svého života zažil hodně příhod, náhod i nehod a svým vyprávěním chtěl ukázat svou nápaditost a bohatství svého mláď. Jistě přicházely na program hězné události tyžné. Z takového počtu účastníků byl vždy dostatek novinek dění v obci, v JZD, různých místních organizací nebo stavu úrody na zahrádkách, polích a vmečích. Bylo možno se také dovědět cenové relace různých výrobků a plodin domácích pěstitelů. Byvali jsme středem pozornosti hostů na oslavních sto-

10, hlavně mladších blatnických hostů. Když se někdy stalo, že někdo z našich, ve snaze svléknout v nějakém svém nátoru, zvedl hlas a vzbudil pozornost, bylo vidět úsměvné tváře a výrazem, „Co ti děláš zase vysádlí.“ Takový spor se však brzy uspokojivě vyřešil nebo byl vzat z programu jednání. Byla to jen jakási bouře v kapse vody.

Dopolední čas ubíhal hodně rychle a jeho konec ešim zřetelně připomněl hlas zvonu na kostelní věži. Pro některé to byl kategorický rozkaz k odchodu daný manželkou, někdejší majitelé nepřelivější manželky, nějakou tu čtvrt hodinku si ještě přidali. Zaplatilo se a vřelými nakonec v pohodu a naději stejně pěkně přišli neděle se rozcházejí. Bohužel změna této situace nastává v této době, kdy končí era Roháče a není jasno, co se z něho v budoucnosti vyvine. S tím nastává u nás trochu smutku a nostalgie s tímto změnou. Nedělní nebo sváteční chvíle zde strávené byly součástí rytmu našeho života, života důchodců, kdy si třeba spojujeme a vždy dobrých kamarádů. Přejeme do Obecního hostince. Není to pro nás úplně nové prostředí. Tam jsme se před 15 roky také nedělní nebo sváteční dopoledne scházeli jako členové Výboru místních zahrádkářů.

Při této změně stojí za zmínku i několik vzpomínek na některé členy našeho klubu,

kterí nás za dobu trvání opustili. Jsou to Josef Hanák č. 20, Stanislav Vaněk č. 17, Josef Petrásek č. 194, Novák František č. 258, Jan Polehňa č. 478, ze zdravotních důvodů odešli Jan Maloušek č. 75 a Cihl Michal. Jejich náhradníky se stali František Břeták č. 822, Jan Bacian č. 297, František Křípák č. 574, kritice Fr. Sovil č. 23. Vyčet jmen směl se bude někdo říci, že jsme nějaká společnost s přisouzenou organizací. Už od začátku, kdo přišel mimo pravidelně,

delně, řekl bych skoro stále hosty, byl ardečně přivítán a přivítavé se vždy našel. Hlavní nepohodou podmínkou byla věková hranice a projev vzájemného přátelství.

Z původních účastníků zůstává Am Křivák č. 623, Jos. Bogar č. 8, já a podle možnosti František, Bogar č. 9.

Závěrem: Let nám už uplynulo hodně a čas letí dále. Bylo by mým přáním, aby duch našeho společenství důchodců se přenesl i na naše následníky.

10. XI. 2001, Petrane Boháček

Kolektiv našich důchodců „Roháč“ 2001

KLUB DŮCHODCŮ

Matka:

„Moudré je říct si každý den, kde si uchováme lásku pro život.“

Když se začátkem roku 2001 zakládá v Blatné klub důchodců, byly pochybnosti. Je se něco podobného ujmě. V takové obci, kde je celoroční práce na poli i na vinici se to zdálo nemožné. Pravdou však je, že založení klubu se setkala s velkým ohlasem a úspěšně pracuje dodnes.

Na I. ustavující schůzi se setlo přes 50 žen a dva muži. Už té doby se scházíme pravidelně šs za měsíc, ale už jen samé ženy. Ti dva státní mužové to vadili.

Na pravidelných schůzkách se nás vždy sejde přes 30. Vždy je připraven nějaký program. Navštívily nás děti z MŠ, zpívali pěvecký kroužek při ZŠ, zpívali místní chrámový sbor. Uskotečnili se přednáška na téma „Péče o nohy a ruce“, kterou provedla paní Chabičová. Měli jsme možnost si vyzkoušet magnetoterapii, kterou v obci prováděla zástupkyně firmy, která tyto přístroje vyrábí. Tato pracovníce nám také na jedné z našich schůzek, předvedla kosmeti-

ké přípravky na bylinné bázi, které jsme měly možnost si zakoupit. Předsedkyně, paní J. Vyskočilová se také stará o kulturní vyžití a tak jsme již navštívily Muzeum J. A. Komenského v Uherském Brodě,

muzikal May Fair Lady v Uh. Hradišti, zúčastnily jsme se s rodinnými příslušníky poutě na Velehradě a v blízkosti jsme navštívily divadelní představení Radúz a Maňulena v Uh. Hradišti.

Foto: Lenka Fojtíková

Na schůzkách si povídáme, zpíváme, vzpomínáme a sem tam také vyprávíme vtipy. Že se dokážeme bavit, o tom svědčí hospodové zakončení hostů, kdy při hudbě, kterou obstaral Michal Maňásek, jsme si zazpívaly, zatančily a podarilo se nám mezi sebou přivítat i "stárky se stárkami", což se neudá ani mladým. Občerstvení a vínařích zdření bylo dost a nebyli nikde o svislci.

Teměř po ročním působení klubu se dá říci, že tato akce má příznivý ohlas. Na schůzky se jdeme. Sblíží nás a společně sblížíme prohlubují naše vztahy. Je dobré, že se v obci něco takového uskutečnilo. Že iluzujeme odložit starosti, bolesti a nemoci a společně se pobavít.

Závěrem bychom chtěly poděkovat předsedkyni p. Vyskočilové, že se o nás stárka popřila a dá příštího období hodně dob-

řích nápadů, jak nás zabavit. Programové návrhy přijmeme také od ostatních.

Všem těm, kteří ještě náš klub neovládli vzkazujeme - přijďte mezi nás. Doufáme, že se v příštím roce odhodlájí také maži.

Prejeme hezké, klidné a šťastné Vánoce a věříme, že se po svátcích ve zdraví zase všichni sejdem.

A. Křiváková

POHODOVÉ ODPOLEDNE PŘILÁKALO MALÉ I VELKÉ

V tříhodinovém programu zazpívaly hmot. (vpr.) Blatničtí a děti.

Předělá se Štemberka vystoupil s živoucími představením.

Neláhalí usly se předělaty pod vzpomínkové dobovami, který přinesli návštěvníci a diváci.

Mnozí Blatničtí nadávají, že je v obci nic neděje. Pokud ale někdo s nějakým nápadem přijde, jsou mezi návštěvníky vidět stále stejní lidé. Uvedená situace se opakovala i při „Pohodovém odpoledni“. To se uskutečnilo první prosincovou sobotou v prostorách základní školy. Díky několika chébtavcům se jídelna proměnila v jeviště i hlediště. Přehléla místnost zase v občerstvení, které zajistila většina diváků i účinkujících. S sebou si totiž přinesli nejenom dobrou náladu, ale také nějaké dobrotky, jež se staly součástí rautu.

„Termín padl na týden po hodech. Mnozí si promysleli, že od toho se odvíjí název akce. Jiné zase napadlo, že končí liturgický rok a začíná advent. Ani jedno není pravda. Na setkání jsme se s přáteli ze Štemberka dohodli již někdy v létě. Dnešní odpoledne by se mělo odvíjet především od slova pohoda.“ řekl při zahájení programu jeden z hlavních iniciátorů Pavel Čunek. „Vše se snažimo dělat především pro mládež. Vítání ale byli věřící i nevěřící jakéhokoliv věku.“ upřesnil člen pořádatelského občanského sdružení mládeže Sarkander.

Vedle čtyř místních schol se v tříhodinovém programu představili blatnická divadelní skupina a ženský pěvecký sbor, jenž je slyšet nejenom v kostele, ale i při nejrůznějších slavnostních akcích obecního úřadu. Mladí přátelé ze Štemberka se zase blýskli především žerníškými souboji a divadelním vystoupením. Mezi návštěvníky nechyběl ani P. František Bezděk. Jeho poučný příběh o jiskře světla, jež je zdrojem pohody a lásky a dříve v kahlém z nás, patřil závěru odpoledne.

Při přestávce se všichni zúčastnění vzpomínaného rautu, na němž byly k vůni slouček i stane dobrotky. K pítí se nabízeli čaj, minerálky, káva i víno. „Je to tady perfektní. Tak akvělou náladu jsem na žádné podobné akci nezažila.“ uvedla spokojená učitelka Alena Hanačková. Pochvalně se vyjádřili i mladí přátelé ze Štemberka, kam by se Blatničtí měli na oplátku vypravit v příštím roce.

Škoda, že nepřišlo více návštěvníků. Když si odmyslíme účinkující, tak by přichystané žil-

líčky zely prázdnotou. Jistě je k zamýšlení i fakt, že se na své vystupující potomky nepříliš požívají ani mnozí rodiče. Vracuje se otázka, zda je nezajímá, co jejich děti umí a ve volném čase dělají. Nemuselo je, že by děti účast rodičů potěšila a podpořila v další činnosti? Co měli tak důležitého na práci? Ležet u televize, počítače anebo dřnout čtyři týdny před Vánočními dny?

Část dospělých tentokrát zachraňovaly ženy důchodového věku a pár mužů.

Lenka Fojtíková

Tečky napích Šemberáci stáhlí z kermiským dílem.

Foto: Lenka Fojtíková

HOLUBÁŘI VYSTAVOVALI

Při oblasní výstavě poštovních holubů převažovali v Blaničtém kulturním domě zepření z Uherskobrodíčka. Vítězem okresní soutěže se letos stal Zdeněk Bílík z Ostrožské Nové Vsi.

„Soutěží se zúčastňují pravidelně. Holubaření je koníček, jemuž se věnuji dvacet let,“ uvedl vítěz, v jehož ohrohu je v současné době pětadesát holubů.

„Soutěž se skládá z dvaceti závodů, přičemž každý je bodován podle délky. Čím delší je trať, tím je možné získat více bodů. Ty ovšem obdrží pouze dvacet procent nejrychlejších holubů. Chovatel, který po součtu získá nejvíce bodů, se stává vítězem okresní soutěže. Délka závodů se pohybuje od dvou set do tisíce kilometrů. Letos se například startovalo i z Belgie a Německa.“

„Kofeny mělo dlouholetého ohrohu sahají právě až do Belgie, jež je bojištěm světového holubařství,“ uvedl Bílík. Jak jsme se dále dozvěděli, v České republice se cena špičkových holubů řádově pohybuje v desítkách tisíc korun. V Belgii se ovšem vítěz prestižního závodu Barcelona, běžně prodává za dvě stě padesát tisíc marek.

Ohlasní výstavy se mohli zúčastnit pouze holubi, jež mají za poslední dva roky naletáno alespoň tři tisíce kilometrů, holubice dva a půl tisíce kilometrů. Holubata musí absolvovat minimálně jeden závod. V oblasti v současné době působí okolo tři nové chovatele, přičemž podmínky účastí splnilo pouze pětáctice.

Foto: okresní soutěže Uherského Hradiště Zdeněk Bílík z Ostrožské Nové Vsi s kolekci svých holubů

Lenka Fojtíková

BESEDY S CESTOVATELKOU DR. ALENOU ŽÁKOVSKOU-SMUTNOU

Přiznáváme Dr. Alenu Žákovské-Smutné, která u nás za velkého zájmu návštěvníků převážně a řad místních občanů absolvovala v únoru letošního roku s opakovaním v dubnu t. r. besedu, na kterou se s námi podělila o své zážitky z cesty na Novou Quincez, vřemamujeme, že se s ní můžeme setkat opět! Tato atraktivní cestovatelka nám nabídla možnost uskutečnění další besedy s názvem "Nová cesta za primitivními národy Nové Quincez". Nové cesty - nové zážitky! V regionálním tisku bylo nedávno dokonce uvedeno, že se zde setkala s osobami, které ještě pamatují, jak chutná lidské maso! A že umí vyprávět pouzavě, o tom není pochyb. A navíc nám nabídla do úřední síně Obecního úřadu instalaci výstavy fotografií ze svých cest. Máme se tedy na co těšit.

AK

Beseda se bude konat

8.3. v 18.00 hod., obřadní síň Obecního úřadu

3. TREK NA TRIKORU (4.750 m). Do neprobádaného území, kde skryty před větším světem žijí kmeny na úrovni doby kamenné. Tropickou džungli, horským deštivým pralesem, pásmem mohutných stromových kapradin, přes vrcholové bažinaté louky a ostré skalní plochy k jedinci z nejvyšších vrcholů třpytných hor Jayawijaya (Nová Guinea) do neprobádaného území, kde skryty před větším světem žijí kmeny na úrovni doby kamenné.

V neděli 6. ledna 2002 v 16 hod se ve farním kostele sv. Ondřeje v Blatnici uskuteční

koncert duchovní hudby pod názvem

Vánoční písně

z barokních kancionálů

V Krčkové úpravě zazní 10 koled s původními barokními texty. Dále budou na programu pastorely pro varhany českých autorů 18. stol. K. B. Koplivy, J. K. Kuchaře a J. F. N. Seegera.

Účinkují: A. Bogar, M. Bogarová, P. Čenek, Z. Hanáček, M. Hanáčková, M. Mišková, L. Petráurová, M. Valášková a P. Zajdlík.

Jako host vystoupí instrumentální trio z Kyjova, pod vedením Pavla Celého, které se zabývá interpretací barokní hudby na původní barokní nástroje. Na violu da gamba a dvě zobcové flétny vyslechneme dílo G. Sammartiniho, P. Altagianta a několik skladeb z archivu arcibiskupského zámku v Kroměříži.

Všichni jsou srdečně zváni.

BLATNICKÁ GALERIE - PÁTÉ VÝROČÍ EXISTENCE

Ke každému bodům na Slovacko rozhodně patří navštívit máje, hodová občianka a zábava. V Blatnici si v posledních pěti letech mnozí obyvatelé neokvedou kateřinské hodování předatvít bez vernisáže. Při Blatnickém salónu se tentokrát prezentovali dvadřicet

výtvarníků z jihomoravského a zlínského kraje. S přípravou salónu byl galerista Vytěch Petráur velmi spokojen a již rozvínil plány do budoucna.

„O Velikonočích se můžou v Blatnici těšit na Jaroslava Blažka a při hlavní posil v červnu bychl posil chtěl vystavit Joži Uprku a Antóte Froku“, uvedl na závěr neoficiální organizátor.

Dřidřiváci výtvarníci vystavovali.pv
zblatniba 5 vernisáž Blatnického salónu

Foto: Lenka Fujčíková

HODY 2001

Blatnická chasa - ročníky 1984-5, které pořádaly letošní hody, se svého úkolu zhostila na výbornou (až na ty máčky). V pátek 23.11.2001 se úspěšně podařilo postavit máj a uspořádat zábavu. V sobotu večer na hodoové zábavě zatančilo osm krajovaných párů Moravskou besedu za doprovodu dechové hudby Blatničané.

Hodoová zábava se vydařila, poněvadž návštěvníci se rozcáhli v časných ranních hodinách. Je jen škoda, že se stále nedaří převézt mládež (ale také rodiče), aby hody byly pořádány dle starých tradic, tedy i se stárky.

Za přípravu Moravské besedy děkujeme paní Aničce Křivákové a dechové hudbě Blatničané. Taktéž je mimo poděkovat pořádající mládeži, hlavně dívkám za vzornou organizaci hodů.

Foto: A. Hanáček

ZAHRÁDKÁŘI A VINÁŘI

KRONIKA VINNÉHO SKLEPA

Bohumil Petratur č. 406 (II. část)

Památka na Blatnici plnou blata!
Ale při vinečku nálada je zlatá. Štitina, 27. XI. 74

Blatnici 27 listopadu 1976.

Další ohlédnutí kronika
začíná se již dnes psát,
Někdy nás přitomní
kdo by chtěl ti dát.

Stápleš páne vinnovní
a předejstou úrodnu,
víno dobré vyprávění,
nikdy žádnou neřadu.

Straturovým píjeme zdraví dobré,
kronice rovněž slušný osud,
víno ať vždy tak dobré
jako bylo a je bonud.

Ve dobrém vínu plný žlu,
beseda se paměti máje,
člověk sálemi zanechle každé huda,
vždy a plněch plit se zapíjete.

Už skončí poslední list
o těm krásní kronice,
bude to každé město
vinnéské la tradice.

„Galenáci“

Desatera se nám tady moc líbilo,
prý ho musíme prověřit.
Kolik dobrého vína se tu vypilo
nikdo snad nebude věřit.

Staré časy znovu ožily,
spolužáky jsme povzpomínali.
vypité sklenice se množily,
jen abychom se domů dostali.

Sraz spolužáků po 10 letech
Praha 4, Krč 1.7.79

U Petraturů ve sklípku,
vypil si tam vína bečku.
Český svaz žen z Pozlovic.

Držely se desatera, hlavně bodu pět.
Přály jsme si všechny spolu,
vrátit se sem brzy zpět.

17. XI. 79

Mám velkou žízeň

Blatnice 10. X 1970
MÁM VELKOU ŽÍŽEŇ

kdyžvych čistou náhodou usnu
a zapomněl cestu domů, prosím
dopřavte mě bezplatně na tuto
adresu

Miloš Josef
Střelice 4, Str. Pava

I takový dokument může být velmi potřebný!

Kdo hrozny má a nejí je,
kdo víno má a nepije,
Kdo ženu má a nelíbá
i když se k němu nahýbá
Na toho vezte bič a hůl!
To není člověk - to je vůl!!!

Kolektiv BSP ČSSS Veselí n/Mor
21.3.80

Vínečko je lékem, pro dospělé věkem.
Kdo ho s námi střídně pije,
neumírá - šťastně žije.

Motto:

Na Jasence při potůčku, pijí chlapi borovičku
Přijeli jsme do Blatnice, vypili jsme vína více.
Bylo dobré, chutnálo nám,
Pan Petratur, děkujem Vám!!!

Požárníci Jasenka
u Vsetína 14.6.79

Blatnice milá!

Děkuji Ti za poslední příjemné chvíle svobody,
které jsem prožil v tomto sklípku při jiskřivém
slováckém vínku.

Po roční zkušební době: Na shledanou, až budu
shánět vínka na křtiny nebo na rozvod.

S. K. Věrovany u Olomouce, 25.8.79

Milý pan Petratur, byli jsme tu jen pár chvílí,
ale velmi jste nás potěšil

Vypili jsme dobrého vínečka
a zazněla mnohá pěkná písnička.

Rádi na Vás vzpomenu, určitě zas přijedeme!

Fulnek a Zábřeh n/Moravou
7.7.83

Kresba Šohajky z KOLORY Semily 10. VI.83

V útěm rodinném kruhu, pili jsme
a šlo nám to k duhu,
Ale manželky měly za to na nás hubu.
Nic si z toho neděláme, protože vínko rádi máme.
Až toho budem mít dost,
zas nám budou manželky pro radost.

17. 9. 83

Zapadá sluníčko za Jičínskou horu,
další den v pr... i, Chvála Pánu Bohu.
Další den v pr... i, na další čekáme,
snad se Tě, civilé, snad se Tě dočkámel

Smutní vojáci z Jičína

27. X. 83

Jedenáctý listopad, dobrý nápad nás napad
že pojedem do Blatnice, podojit zdejší vinice

Děkujeme, nezloble se: Zbrojovka Vsetín

15. XI. 83

Novomanželská:

Na svatbu se chystáme, pro víno pojedem
Kdepak že ho dostanem? Z Blatnice dovezem.
Do auta ho naložíme, bude to plný kufr.
Na svatbě pak bude z něho, asi pěkný foť.
Je to jako z předpovědi, víno stále mizí,
nikdo mezi svatebčany není si již cizí.
Když už krátce před půlnocí společnost se tratí,
rozhodnutí od ženicha: Pro víno se vrátit!
Jede se proň do Blatnice, kde ho mají dosti,
aby všichni svatebčané, pili do sytosti.

23. 8. 80, Dík, dík, dík.

Již pátý rok, ve zdraví a rádi,
vracíme se ve Váš stánek, plný upřímnosti, veselí
a radovánek.

což z božského nápoje a Vašich rukou pramení.
Nechť píšně jásavé, milostné, ale hlavně naše,
plynou krajinou i v roce naší šesté návštěvy!
Do dalšího roku, pevně zdraví Vám, milí manželé,
přeje

*BSP n. p. SLEZAN, závod 01
Frýdek-Místek, 29. 8. 87, 23. 39 hodin*

1. My jsme všichni z Vyšné Lhoty.
Nechali jsme doma vší roboty.
Přijeli jsme do Blatnice
popít vínka a nic více.

2. Vínko bílé dobré chuti
nechtělo se nám odsud hnouti.
Vínka hodně, času málo,
těžko se nám odcházelo.

JZD Beskyd Našovice-Vyšná Lhota, 5. VIII. 87

Přijeli jsme na chvíli, máme žízeň velkou,
od Brna až do Blatnice, máme žízeň čím dál více.
Na Valašsku vína není,
silivovička, ta už není.
Švestky rostly - nenarostly
Chytly šárku - jsou jen kostky.
Proto přijeli jsme k Vám
na vínečko červené aj bílé
Chutnalo nám, bylo dobré, milé
Díky za Vaše pohostění - nad vínečka nic víc není

Barum Růdý Říjen 21. XI. 87

VYHODNOCOVÁNÍM ÚPRAVY PŘEDZAHŘÁDEK A DOMŮ CHTĚJÍ ZAHŘÁDKÁŘI OBYVATELE MOTIVOVAT K VYLEPŠENÍ VZHLEDU OBCE

Téměř třicetiletí vyhodnocují členové místního zahrádkářského svazu úpravu předzahrádek a samostatných domů. "Každoročně vybereme pětadvacet nejlépe upravených domků," uvedla členka zahrádkářské organizace Zdenka Petrářová. Dvě skupinky hodnotící komise projíždí dvakrát ročně – v období od jara do podzimu – obcí.

"Vímě, že když projdeme děsina, mohly bychom každoročně vyhodnotit ty stejné. My ale bereme v úvahu nejenom i to, jak se kdo snaží a kolik co dělá práce," uvedla za všechny ženy Petrářová. Podle jejího názoru dá jinak námažu údržba skalky, perfektního trávníků anebo již vzrostlých dřevů.

"Naším cílem je motivovat a povzbudit i další obyvatele v činnosti," uvedla.

Ti nejlepší jsou pozváni na výstřední schůzi zahrádkářů, kde jsou pohostěni a získají malou pozornost. Většinou se jedná o kauly anebo lirkové květiny. (Jeř)

POD PŘÍSTAVBOU PEKÁRNY VYBUDOVAL Antonín Bachan exkluzivní kamenný sklep

V nové vybudované kamenném sklepu pod přístavbou pekárny byly uloženy reprezentativní produkty vinařů.
Foto: Lenka Fajflová

V rámci kateřinských hodů byla otevřena první vinotéka v obci. Své sídlo našla v přístavbě pekárny Antonína Bachana. Provoz nového zařízení zajišťuje místní sdružení vinařů Viniblat, jehož členy jsou Antonín Čichá, Vojtěch Čichá, Michal Rožek a Antonín Straka.

„Setmdesát vzorků široké škály druhů i odrůd vín pochází výhradně od blatnických vinařů,“ uvedl Michal Rožek. Podle jeho názoru by šlo málo vybrat každý ze zákazníků. Ceny se totiž pohybují od ledasará až do desítek set korun. Nejdražší vzorky jsou totiž zpracovány speciálními technologiemi. Jedná se například o slámové víno Josefa Klápka.

Jak jsme byli informováni, přes zimu bude vinotéka otevřena pouze jeden den v týdnu. V turistické sezóně potom denně. „Zaregistrovali jsme tak příliv cyklistů. Díky rozšiřující se síli cyklostezek, projíždí Blatnici rak od roku stále více turistů. Chceme spolupracovat s Agenturou pro rozvoj turistiky na Baťově kanálu a ve vinotéce zřídit informační centrum,“ uvedl plánu Rožek. „Blatnice je jednou ze známých vinařských oblastí. Vinotéka zde chyběla. Když jsme byli v Německu anebo ve Francii, viděli jsme podobné prodejny i v nejzapadlejší víno,“ dodal.

„Mým dávným snem bylo vybudovat kamenný sklep. Jeho realizace se mi podařila až nyní při přístavbě pekárny,“ řekl Antonín Bachan. Klenutý sklep, podlaha a dokonce i regály na víno jsou z kamene, který byl dovezen z Čachtic na Slovensku. Má velmi dobré složení. Sage vstoupí a přitom drží stálou teplotu. „Největší jsem objednal tonu. Kamenici se nakonec shodli, že čachtický kámen bude nejvhodnější. O kovářské práce se zase postaral umělecký kovář Straka z Uherského Ostrova,“ dodal majitel sklepu. Největší lustr váží přes padesát kilo.

Místnost, kde je možné s přáteli posedět, je oddělena od kamenného sklepu vakuumem. „Mysleli jsme na to, aby si návštěvníci mohli přisipit. To by ovšem nedělalo dobrotu uskladňným vzorkům. Dále jsme brali v úvahu fakt, aby měli hosté pěkný výhled,“ vyvěřil záměr Bachan.

U mětr širokého a dva a půl metru dlouhého dubového stolu najde místo patnáct stolovnků. Téměř deset centimetrů silná deska stolu je tak těžká, že ji muselo přesázet šest silných chlapů. Její povrch je speciálně upraven, aby na něm nezůstávaly stopy při případném rozliti vína.

„Chci být pořádný stůl, aby měl stádnost a pohárky na něm při zavádění neposkakovaly. Ten stůl tedy bude doufám i sto let po mě stát,“ řekl při loučení Antonín Bachan.

Lenka Fajflová

SVÁTKY VÁNOČNÍ - ČAS KLIDU, MÍRU, POHODY

Podíváme se, jak se slaví vánoční svátky v zemi, kde se neklidno střílelo, kde lidé trpěli. Jugoslávie - Chorvatiko.

Většina Chorvatů vždy vyznávala římskokatolickou církev. Hned po Velikonočích byly pro ně Vánoce nejvýznamnějším svátkem. Oslava Narození Krista byla oblíbená ve městech i na vesnicích. Stejně jako v každé zemi, tak i v Chorvatsku vznikaly různé tradice. Tak jako u nás nechybí ještíčky a Ježíšek, co dětem nosí dárky. V mnohých tradicích se oslávají. Tak například:

Nejstarší žena v rodině o Štědrém dnu odlévá tři svíčky pro vánoční anděl. První svíce zapálí při štědrovečerní večeři nejstarší muž. Na Boží hod při obědě se zažehne druhá, podle které se po-

tom soudí úroda. Hned poté se naň svíce pomodlí, úroda jí a vodu do plného hrnku obilí. No a právě podle počtu přichycených trnek na vosku se předpovídá sklizeň. Poslední třetí svíčka se rozsvítí na Nový rok.

O Štědrém dnu se do obnítě hází vánoční polevo. To se po celý večer polévá vínem. Pečou se dva chléby symbolizující Starý a Nový zákon.

Stoly na Boží hod, po předělání pástu na štědrý den nepostrádají vepřové maso pro radost a úspěch a na dobrou náladu plněnou bíbobvka, tzv. putice.

SOUD S GREBENÍČKEM ZAČNE NEJDŘÍVE V KVĚTNU

UHERSKÉ HRADIŠTĚ (mar) - Soudní líčení se 75letým Aloisem Grebeničkem a dalšími dvěma bývalými vyšetřovateli StB, kteří jsou obžalováni z trestného činu sblížení na zdraví, zatím nebyli nařizováni a nezačalo dříve než koncem května. Úvodní soudkyně Okresního soudu v Uherském Hradišti Radomira Veselá, která bude při projednávání případu předsedkyní senátu a seznamuje se nyní s obsáhlým vyšetřovacím spisem. Jak také zároveň pochybovala, i kdyby byli obžalováni vyšetřovatelé odsouzení, výkon trestu odnětí svobody jim zřejmě nehrozí. Na jejich činy, spáchané v letech 1948 až 1950, se totiž vztahuje limit několik arnostlet, které od té doby proběhly. Podle obžaloby zachovali zvlášť brutálním způsobem s politickými vězňi a tyrali je hliněnou obušky přes chodidla, kopáním nebo tím, že jim do obuvi zaváděli elektrický proud. Věřím, tak způsobí újmu na zdraví, která má podle lékařských posudků trvalé následky. „Obžalované usazili za své mučičtvo dvacet přímých svědků. Celý spis nyní obsahuje na třicet set stran.“ řekl státní zástupce Petr Novák.

GREBENÍČEK SE K SOUDU NEDOSTAVIL

UHERSKÉ HRADIŠTĚ: Jednatá dvojici bývalých vyšetřovatelů StB v čele s otcem předsedy KSČM Aloisem Grebeničkem musel čekat soud odročit na neurčito, protože se nikdo z obžalovaných nedostavil. Státní zástupce viní Grebenička, Ludvíka Hlavačka a Vladimíra Zavadilka z toho, že brutálním způsobem vynucovali přiznání politických zločinů v období úřadovně StB v Uherském Hradišti a zneužívali úřední a služební moc. Obžalovaným hrozí trest odnětí svobody až na 10 let. Grebeniček k soudu nepřišel, protože je prý nemocný, ostatním účastníkům nedovolily záplavy.

JAN KUČERA Z UHERSKOBRODSKA VYPRÁVÍ

O praktikaci StB v Uherském Hradišti toho vám také dost. Tož jestli vás to zajímá, řeknu vám svůj případ. Byl jsem zatčen 8. srpna 1951 v polodni při konci žni, když jsem právě přivezl poslední fóru obilí z pole. Dálverli mě do Uh. Brodu a odnesl do Uherského Hradiště. Po několika dnech samovazby mě na cele navštívil příslušník StB a zeptal se mě, proč jsem zde. Odpověděl jsem, že nevím.

Přibližně dcer mě navštívil estěník Miroslav Žák, který se mně představil jako má vyšetřující referent a vyžádal mě, abych vypověděl o mé trestné činnosti. Prohlásil jsem, že jsem se žádné takové činnosti nedopustil. Když jsem mu to další den opakoval, vytrhl papíry ze stroje, roztrhal je a surově mě zbil. Byl jsem odveden na cestu k rozkařem, abych tři dny a tři noci chodil a po celou tu dobu jsem nedostal jíst.

Třetího dne jsem už živou nemohl chodit. Při chůzi jsem se zachycoval zdí. V tom vstoupil dozvěz estěbak Jakub Beňa,

rodák z Vlčnova, bytem v Popovicích a nařídil mi, abych chodil středem. Nemohl jsem a tak mě Beňa uchopil za krk a odvedl mě do umyvárny. Tam na mě pustil sprchu a spolu s dalším příslušníkem Kvaňou z Podolí mě bili hadicemi tak dlouho, až jsem spadl na zem. Kopanci mě donutili, abych vsjal, odvedli mě zpět na celu a nařídili, abych chodil středem.

Protože jsem bleděl a vysletem skutečně nemohl, nařadil mě znovu pod sprchu, vysvětkli do naha, pustil sprchu a znovu mě bili. To se opakovalo během noci čtyřikrát. Chlapi, tenkrát jsem si v duchu přál, abych už umřel, aby tomu byl konec. Ale dnes se mně to nechce ani věřit, co člověk vloženo snese. Umřít ne a ne.

Jedného dne mě odvezli se zavazanýma očima na jiné místo v Uh. Hradišti. Tam mě předvedli před důstojníka StB Aloise Grebenička ze Starého Města, který byl vyšetřovatelem krajského ředitelství StB Gotevštdov. Grebeniček mě vyzval, abych

se přiznal, od koho jsem dostal zbraň a kam jsem je dal. Řekl jsem, že o žádných zbraních nevím a žádné nemám.

Na to Grebeniček řekl: „Přizveďte se nebo vás tady usilámu!“

V ruce držel kožený býkovec, a když jsem opakoval, že o ničem nevím, masl jsem předpalil ruce, na mě položil tloučnou deku, na ni položil umyvadlo s vodou a řekl: „Jdi do dřepy, až se přiznáte. Haha, kdyby ta voda spadla!“

Přes usilovnou snahu, aby voda nespadla, nemohl jsem jistmu pádu zabránit, když jsem byl nucen dít do dřepy do úplného vyčerpání. Jakmile umyvadlo spadlo, začal mě Grebeniček bit býkovecem a doslova mě dokopal do vedlejší místnosti, kde další příslušník, kterého jsem nepoznám, pokračoval v bití a kopání, až jsem se octnul zpátky u Grebenička. Tím třetím se opamoval až do rána. Pak mě svátali ruce za záda, odvedli do sklepa a něco mi připevnili na nohy. Z těchto objemek jsem pocítoval

v nohách prudké trháni jako od elektřiny. Nevím, jak dlouho jsem zde ležel, než mě odvětlili zpět do věznice. Při jednom z dalších výslechů jsem byl zaveden na vyšetřovnu, kde jsem byl postaven ke zdi a referent Zák mně položil otázku, co vám u "Dubu 101." Protože jsem o něm nic nevěděl, nemohl jsem jim dát žádnou odpověď. Přítomní příslušníci mě bili do prsou tak, že při každém úderu jsem narazil bla-

vou o zeď. Po celonočním týráni jsem padl zaříjí krví z úst a nosu a močil jsem krev. Toho týráni se zúčastnili příslušníci StB: Zák, Obdržálek, Martinák z Nivnice, Malůš z Hluku, Šobát z Dryslavic. Vrága z Havlic a další neznámý příslušník, který mluvil ustravským přízvukem. Při jiných výsledech mě temo Ostravák s ohloubou škrtl a dupal kramflekem po eobáhách. Toto jsou jen některé epizódy vyšetřovacích metod StB

v Lh. Hradišti, které na mně praktikovali po 13 měsících vazby, takže jsem při výšce 178 cm odcházel s váhou necelých 50 kg. V důsledku toho bezkázlného týráni musím nosit boty a práci zastanu jenom v sandálech. Rovněž strýty na přetři, které mně lékaři zjistili, jsou důsledky nesčetného množství kopanců, které jsem snesl při vyšetřování."

Interjú s INFORMÁTEM KPT Zlín, 1991

VĚRNÍ ZŮSTANEME PRAVDĚ, SVOBODĚ, HUMANITĚ A DEMOKRACII

Vážení občané České republiky:

Konfederace politických vězňů pobočka 15 Praha před vstupem do Evropy vám dává na vědomí:

Politických stran je dostatek. Osobnosti a životními a politickými zkušenostmi skutečné demokracie přilid málo.

Ministr zahraničních věcí bývalé Československé republiky Jan Masaryk prohlásil: "Až budeme u nás rozdělovat lidi na slobné a neslobné a ty slobné odkdřelovat od těch neslobných a ty neslobné odkdřelovat od věcí veřejných, tak nám bude líp a dikomse i dobře. Těch slobných lidí je u nás zdrcující většina, ale ne u ne se dostal ke slovu."

Ta dova vám mohou být kompasem pro vaše politické myšlení i rozhodování.

Vážen občané:

Dnes slyšíme kritiku na mnohé věci, které nám zrupejí život, ale nezapomeňme, že ptiati ještě mnoho zákony minulosti, ve veřejných funkcích jsou ještě lidé zařčení myšlením minulosti. Nadšení vyprchalo a evonění klidě doznelo, avšak je zle věšlána těch, kteří si přejí demokracii. Proto sám s naší pamětí na skutečnou demokracii a s našimi životními a politickými zkušenostmi, které jsme nesměli pro blaho národa využit, musíme říci: „Proč je tomu tak a jak ho v hospodářsky tak, jak to dnes je.“ Minister a var Masarykova skutečnou demokracii s Lincolnovými zásadami zaktesvenými ve Washingtonské deklaraci nepamatují. Jini stáli pro svou totalitní minulost pamět. Proti vám sdělíme „Přilid a Následek“ a to co nám „Vítezný únor“ vzal a nedopřál.

Víte, že poválečné Československo mohlo být svým bohatstvím i ekonomikou významnou zemí v Evropě? Český učiny ekonom na základě dostupných dokladů vysvětluje, že cena československého uranu, který si Sovětský svaz přivlastnil, činí 11 bilionů 340 miliard amerických dolarů, tj. 11,340 miliard.

Víte, že za 40 let svobodně soukromě prosperujícího zemědělství, průmyslu, obchodu a jiných oborů činí finančně nevyčíslenou částku dalších bilionů československých valutových korun?

Víte, že každý Čech a Slovák mohl dobře a moderně bydlet v domcích se železobetonovou konstrukcí vyzdobě tepelnými materiály a ne v panelových betonových budovnicích?

Víte, že každý Čech a Slovák nemusel platit nejméně 20 roků žádné daně?

Víte, že jsme mohli mít nejnejvětší sídlohdce v Evropě?

Víte, že v bývalém Československu moho být největší letiště mezinárodních spojů v Evropě?

Víte, že v bývalém Československu měla být s pomocí Fordových závodů vybudována největší automobilka v Evropě?

Víte, že jsme mohli patřit mezi nejprůmyslnější země světa se známou značkou „Made in Czechoslovakia“?

Víte, že již dlouhá léta mohly jezdit naše železnice se Superexpresy 300 km rychlostí na výborných tratích s moderně vybavenými vagóny?

Víte, že velké československé obchodní loďstvo mohlo brázdit vody světových oceánů?

Víte, že a Československa mohly vést udržetvé dálnice do celé Evropy, že jsme mohli mít pěkné silnice, vedoucí do všech obcí a všechy obce vybavené elektřinou, plynem, telefonem, vodovody a kanalizací?

Víte, že jsme mohli mít dokonale vybavené nemocnice a dokonalé zdravotnictví naprosto bezplatně pro každého občana?

Víte, že naše Masarykova demokracie a humanita mohla být zářivým příkladem světlné zemi světa? Byla vlak necitickým a pak bolševickým násilím přerušena.

Víte, že naše školství a myšlenkami Jana Amose Komenského a vyučovacími osnovami patříci mezi nejlepší na světě, mohlo též být příkladem pro Evropu i pro svět?

Víte, že Marshallův plán byl poskytnut všem demokratickým státům a hospodářsky vyvílené a válkami zničené Evropě Spojený-

mi státy americkými včetně poraženého západního Německa?

Víte, že jen Německo dostalo 14 miliard amerických dolarů Marshallovým plánem?

Víte, že všechny státy tvořící dnes Evropskou unii mohou za svou prosperitu vděčit převážněm americkým miliardovým injekcím a dokonce i dnes hospodářsky prosperující Japonsko?

Víte, že bývalé Československo přijalo Marshallův plán, avšak na rozkaz Moskvy muselo od něj ustoupit? S tímto plánem souhlasil i tehdejší ministerský předseda Klement Gottwald. A víte, že a rozhodnutím Stalina bylo Československo okleštěno n Podkarpatskou Rus?

Víte, že tímto okamžikem zmizelo svobodné Československo z mapy Evropy a byl zřiněn nový „Rudy protokoll“?

Víte, že tehdejší justice se zmocnila v továrně na novodobé politické otroky, kteří československé národní budovnici dohývali za odsunými draty koncentračních táborů po vzoru sovětských Gulagů pro Sovětský svaz?

Vážení občané!

To všechno a ještě mnohem více jsem mohl mít pro náš národ, za československý uran a svobodně vykonávanou práci ve všech oborech lidské činnosti. To všechno je naší povinností připomenout dnes před vstupem do Evropy českému národu, celé Evropě i celému světu. To všechno byste měli znát občane České republiky o to jsme byli přitřaveni a od čbu jsme byli osvobozeni a v čem jsme měli plynit právem svého národního vlastnictví Ji. Vždy je nutné znát „Přilid a Následek.“

Válení občané a hlavně vy mladí, přemýšlejte a uvážte.

Jelže sám chcieme říci, naše demokracie s duchem T. G. Masaryka a s myšlenkami Jana Amose Komenského mohla žít od roku 1945 jako svědka první velikosti nad celou Evropou.

Konfederace politických vězňů - Pobočka 15 Praha

FOUSKOVINY ANEB VÝŇATKY Z EPIGRAMŮ, AFORISMŮ A ÚVAH JOSEFA FOUSKA

- Kdo vlastně lže, když si každý myslí, že má pravdu? Inápis na zdi
- Náš stát má nejvíce převozníků na světě. Každý přemýšlí, jak by převezl druhého
- Hospoda je velkou školou života, ale nesmíš v ní studovat dlouho.
- Ačkoli vůl nemůže mít potomků, vymění mu u nás rozhodně nehrozí.
- Nechtěl bych být prezidentem. V důsledku rozlehlosti Hradčan nenašel bych nikdy zapomenutý původní kabát.

ŽIVOT JE BOJ

Že život je boj, to každý z nás dobře ví
a ten, kdo vítězit chce, nic neslyší.
Také já, který jsem zvyklý vítězit,
nenechám si toto přesvědčení vzít.

Včera posudková komise mne neuznála
a velmi netaktně se ke mně zachovala.
Co jste to za lidi, že žádný mě choroby nevidí?

Jak mohu chodit a pracovat na poli,
když celé tělo, hlava i páteř mě bolí?
Třebaže nemám ještě moc roků,
čím, kterak slabnu v kroku,
hlava k zemi se mně níží
a bolení mám stále v kříži.

Pravil mně kamarád, který má mě rád,
není pomoci ti žádné,
všesvatníky a zem ti všechno vytáhne.

Já po celý život lidu a národu jsem sloužil,
po odměně nikdy netoužil.
Já nadarmo nežil jsem tomuto světu
a s hrdostí mohu říct, že zachránil jsem 10 životů.

Tri děvčata, když topily se v řece Moravě
a 7 vojáků, když dusilo se plynem na Plavě.

Na vojné byl jsem jako hrdina uctíván,
na četaře povýšen, a šx vyznamenán.

Dnes, když nemohu chodit a narovnal se ani,
potřeboval bych změnit svoje zaměstnání.
Naše vláda si přeje, aby všichni byli spokojeni.
Což mému přání možno vyhovět není?
Já dokud jsem mohl, sloužil jsem všem bez ústání.
Proč jsemom, proč nemá dnes se mnou někdo slitování?

Ach, potěšte moje zarmoucené srdce,
pošlete mě k odborné lékařské prohlídce,
Když já jsem zachraňoval, zachraňte mě taky,
Pán Bůh a všichni svatí Vám vyprosi odpłaty.
Pak vděčný Vám bude od srdce co nejvíce

Jan Vyskočil z Blatnice,
Blatnice, dne 5. 1. 1954

Láska zahřeje, ale uhlí je uhlí.

Nevěřim, že jsou lidé sobci. Neúspěch přeje
každý každému.

Noviny a časopisy se musí vydávat denně.
Kdyby se jeden den nevydaly, pochopili by-
chom, že jsou zbytečné.

Komunismus vychovává lidi tak, aby nebyli
schopni žít v demokracii. Aby je přesvědčil
o této jejich neschopnosti, poskytl jim na pár
let demokracii, a oni se znovu těší do komu-
nismu po zkušenostech, že v demokracii ne-
dovedou žít.

Na některé umělé údy se invalidní důchod
nedává.

Přeji stárnoucím mužům mladé a krásné dív-
ky. Ty, až přestanou čít úspěchy a slávu svých
mužů, začnou obdivovat jejich nemožnou sílu,
která mladým ženám umožní nalézt potěšení
u mužů, kteří nemají ani slávu ani úspěchy.

Stojíš-li u kolotoče, na kterém jede bibec, po-
každě se s ním seškás. Jediná možnost, abys
se s ním nesetkal, je jet s ním na kolotoči.

V totalitě se lidé bojí práce, v demokracii
o práci.

Domněnku, že lze poctivým způsobem vydě-
lat milióny, rozšířuji sami miliónáři, aby nabyli
nazývání zloději.

VÁNOČNÍ NOKTURNO

Šedý den toho roku byl bez sněhu, za to hodně mrazi-
vý a větrný. Ostří severák pročesával řídké ozimy a v dědi-
ně vymetl kdejaký dvorek a kout. Nevynechal ani Málkovic
chalupu stující hneš u cesty, skoro na konci dědiny. Žalivě
se opíral do jejího vetchého ládu i stápní sehnaté jablono.

Okna chalupy byla vyhořelá a bez jakékoliv zářivosti.
Babička Málková za nimi často vyhledávala, zvláště na konci
roku, kdy se začal naklínět její čas. Její znak často zabíhal
až na starou jablono daleko do polí, ale nejčastěji zářel až
tam nahoru k lesu, kde nad špičkami zelené smrčiny vyhořel
val kousíček poměděné věžičky poustí kaple. Tehdy, kdy dli-
vala až skoro mimo tento čas i svět, bývala nejšťastnější.
A snad proto se také odmlátil, jednoho dne, nešťastně před
Vánocemi už nevrátila. S opřímým námitkem se s ní ten-
krát loučila celá dědina. Ale nejhůře zranu své babičky nesl
její vnuk Toník. O jejím zeti a snáše si lidé tenkrát povíдали.

že jejich litost nebyla tak upřímná, jak by se patřilo. Ale kdo ví, jak to dospívá bylo!

Májkovic chalupa nebyla příliš velká, ale patřila k ní také něco polnosti. Ale to všechno dostala jejich jediná dcera po smrti věnem. Více dět jim Pán Bůh nedopřál. Svého jediného vnuka babička Májková usdevlečko milovala. Byl hodně podoben deři. Ale maminka chlapec šermela, když mu nebylo ještě ani deset. Pro celou rodinu to bylo tenkrát velká ztráta. Vlak také dědeček Májkův smrt dcery dlouho nepřetřel a babička Májková dlouho a těžce stonala a už se z toho nikdy nevzpamatovala.

Zeť se ale, na zdejší poměry, brzy znovu oženil. Pořehoval hospodyni na udržení své Zvonoty. Ale nebyla to dobrá volba. Dospívající hoch se s novou mámnou pochtit nemohl jaksi smířit. Snad proto, že v něm jeho druhá máma pořád viděla nebožku a níz se domnívala, že stojí mezi ní a mužem. Proto Toník začal utíkat k babičce. I) si hledal útěchu a porozumění.

Toník byl citlivý, plachý a uzavřený chlapec na prahu dospívání. Jeho srdce bylo čisté a dobré a prahlo po lásce a porozumění. A právě toho se mu u babičky dostávalo v hojně míře. Vztah mezi ní a chlapcem se potom ještě víc upevnil, když mezi jeho rodiči začínalo nějak povážlivě škřípat.

Smušla i zeť začali posmívat babičku obviňovat, že jim Toníčka odvádí. A když zeť několikrát nadhodil věci o domově přestářých ve vzdáleném okresním městě, babičce po každé zarmulo u srdce a bránila se - "no, no, prosím tě, jsem to ne! Tady jsem se narodila a tady chci také umřít! Nech mně být, mě to prosím!" Upěla vždycky se slzami v očích. A tehdy se Toník poprvé vzepřel. Prostředil se proti nechtěné mami, ale hlavně proti otci. Proti otci vzlytl. Ne, nebyl to šťastná rodina jako kdysi, ...

II.

Mrazivý vítr stáhl, ale teprve až k večeru konečně zálhli kůlci v polích. Zarudlý kotouč slunce zvolna klesal za černými hradbami mraků smoučelých se od západu, ale na čířouně obloze se už začínaly mrvěcovat první hvězdy. Na dělinu se snášelo ticho, Boží klid a mír. V oknech chalupy už sem, tam zářila barevná světýlka vánočních stromčků, někde ještě boučela do ticha čísi vřítko, šelk pes, či zanikl úrtek něčího hovoru.

Na zaprázdi chalupy babička Májková zaléhala v hlubokém tichu čísi opatrné kroky. V rámečku tihle zastranětl klid a předatřkou se do babiččiny světničky pro-

stihl huberý mím. Z místnosti zavazulo nehybné, mrazivé ticho. Jako by se tu čas zastavil a zkamendil. Toník, neboť on to byl, zůstal chvíli nerozhodně, s hučícím srdcem stát u dveří. Potom ale rozal svíčku, kterou si přinesl s sebou, postavil ji do babiččina malovaného hrnečku na stůl a pomalu se rozhlížel. Chmury, vylézající ze všech koutů se rozpíjvaly, vše tu bylo tak, jako by u babička právě jenom na chvíličku někam odskočila.

Postel s vysoko nastlanými, prohovanými perinami, u ní hál s hodně ohmanou rakejetí, v koutě malovaná truhla. U dveří na starodávěm, secesním prádelníku - "kosmí" - stála malá fotografie dědečka Májkového v černém rámečku a vedle nevelké soška P. Marie Lurdské s posvěcenou svíčkou a malou vázičkou i nachové purpurovými rúžemi. A nad ním stáflm zašlý, vylézavý, dřevěný klid s porcelánovým úkřítováním. Naproti potom, na druhé straně, mezi okny staroslává, zdáloušlá svatební fotografie staroušků Májkových pod prasklým sklem. A konečně uprostřed místnosti svítil stůl s vyřizvaným obrásem a oteřenými modlaebními "koičkami" se spoušinou stránek, založených svatými obrázky. Všechno tak důvěrně známe a přesto z každé věci, z každého předmětu čítela jakási xyrová cizota a opuštěnost, ...

Poprosil ke dveřím kuchyňky a nahlédl dovnitř. Jeho pohled se zastavil na staré, květované zástěře, visící na hřebíku u "šponhella", kterou babička tak ráda nosila. Srdce se mu sevřelo potlačovanou lítostí. Chvatně se vrátil do pokoje, pohlídl babiččin sváteční vřhák přehozený přes pohovku a zastavil se u "kosmí". A směl by vědět proč, stýhl se a povytřhl poslední záusku. Livnífl byly pečlivě složené, nakřubené, bělostné záclony a nahore - krásny, krajkový pulčekovany šátek, v němž bylo něco zahalené. Nadševfl opatrně zápek šátku a pod ním - "můj Bože!", vydechfl překvapením Toník. Vždyť je to maminkin myrtový vánoček?? - kde se tu jenom vzal? Ze by si jej babička vzala k sobě když maminka umřela?, přetřelo mu hlavou. „Dost možná, snad ano, tak to asi bude, ...“, uklidňoval v duchu sám sebe. Oči se mu zamřily. Zavřel záusku, pohlédl na oba staroušky a s pocitem jakéhosi provineň usedl ke stolu. Hlava složil do dlaní a ramena se mu začala ořávat tichým šikáním, ...

A potom, když se konečně utišil, sepal tace k tiché modlitbě. Ale nemohl se soustředit. - Co kdyby jej tu přisáhli modiče? Slova Očenáše se mu pletla se Zdrávám

a vždy když začal, nemohl si vzpomenout jak dál, ...

A to pojednou začal mít pocit, že tu není sám. Nejistě se rozbídl, ale nikde nikdo. Jenom se mu zdálo, že v místnosti je nějak světleji. Instinktivně pohlédl k oknům. A tam, za zamřzými okny žlousla a pulzovala velká, osamělá hvězda. Uprně se na ni zablédl. A najednou měl pocit, že se přibližuje, zvětšuje a promíká dovnitř. Odvrátil se. Ta hvězda jej znepokojovala i vábila. Znovu složil hlavu do dlaní a vzpomínal na maminku, jak jej vedla poprvé do školy, na babičku, která uměla zahnat každou nemoc a vyčít každou bolest i na dědečka, jak spolu použíli draky. Vzpomínal a oči se mu pojednou začínaly klížit, hlava se mu nakláněla až pomalu klesla na stůl, ...

A najednou se ocitl na zelené louce píně bílých kopretin a proti němu přicházeli dědeček s babičkou? Drželi se za ruce a usmívali se na sebe. Ach, jak byli mladi a krásni! A kolem nich poskakovalo asi pětileté děvčátko s věnečkem z polních květů vpleteným do vlásků. A ono, směje se, co chvíli jim dávalo přivonět k malé, nachové purpurové rúžičce, ...

„Ach můj Bože, vždyť ta děvenka, to je ona, ta z té fotografie, kterou mu jednou babička ukazovala! Ano, to je přece moje maminka! Moje zlatá maminka! Vrať se, mami, vrať se zase k nám, ...“, vřelkál Toník ze sna.

Ale krásný sen neřval dlouho. Zvolna vybledla a Toník už jen jako přes nějaký mlžný závoj viděl, že babička se usmívá a něco mu říká, ale on za nic na světě nemohl pochopit co, ... snad jen - "Toníku, Toníku" ale nebyl si vůbec jist, ...

Zlatistá záře se z babiččiny "modičky" zvolna vytrácela, okna potemněla. A najednou - ve starých pendlovkách hlasitě hrklo. Staříčky hodinový stroj někdekrál ještě odbil celou, ale hned zase ztlchl, ...

Toník sebou polekaně trhfl. Vyskočil od stolu a promnul si oči. Co to bylo? Pohlédl na hodiny, ale ty stály jako dřív. Ukazovaly pořád stejně jako v den, kdy babička od nich navždy odešla. Svíčka na stole už dohořovala, její plamínek už čadil a skomřel. Najednou padla na chlapce nějaká podivná tušen. Rozhlédl se ještě jednou po místnosti a razně vykročil ke dveřím. Sahal už po klíče, když jeho pohled, klavý proč, upěl najednou na sošku P. Marie Lurdské na kosně. U jejích nohou spánil rúžičku, podobnou té, kterou viděl ve snu! Nachové purpurová se slabounkytu, stříbrným třpytem v závěti, tolik podobnému světl

rami rose - nebo snad faldkým sízán? Práze jim hořko. Nevěstičně mu ni zřít. „Kde se to jen vzele?“ Vždyť to on byla, když přišel, aspoň si nevzpomínal... Ale kdo by jí sem položil? Že by vypadla z válečky? Ale sama od sebe? A takhle? Střídavě jim prořídělo horko i mrazení, ale současně i hroznou zvládnost...

Ale jeho nevestička úvahy pojedlnu přerušil hlasitý hlásek zvonu venku. Zvonilo na „půlnoční.“ Chlapec sebou škubl a vyběhl ven do mrazivé noci...

Rozběhl se, aniž věděl proč a kam. Běžel temnou nozí ták, jak byl a klopytaje po cestě, předháněl věřící. A tu hvězda, ta převelká hvězda, ta, která předtím nahřívěla do babiččiny světničky, ta teď už byla hodně vysoko a ležela s ním, jako by mu chítla skrzoví častě...

Vzpomínával se, až za branou hřbitova. Celá ztráda „Věčného odpočinku“ tonila v záplavě světel z nespočetných svíček a podobala se zářivému oblaku plujícímu tmou až kamsi k samým hranám Věčnosti. A tam, uprostřed tohoto oastrova věčného pokoje a míru klesl Toník na kolena u jednoho prostého, ositekého rovu s jedinou, bílkající svíčkou, kterou sem asi kdosi dobrá duše přinesla. Zaryl prsty do černých, ojných hrad, pod nímž tu ve věčném objem společně odpočívali otec i matka s dcerou, čekající na své probuzení...

„Maminko, dědečku, babičko“, ospěl a vůbec necítil, že mu prsty tuhnou mrazem - „mám vás rád, tolik rád!“ A po chvíli - „já nikdy nebudu takový jako tatínek s ní... tou druhou... nikdy... to ti Bože slíbují... nikdy!“, šepal polohlasně vzrušeným hlasem. A tímto slibem jakoby se mu napodnou ovelilo. Všechnu hořkost, nastřádanou v jeho srdci až do tohoto dne jakoby nážen odplavila tato svatá noc... A s tím vším, přišlo to náhle, jako blesk z jasného nebe, si uvědomil, co musí udělat; hrad teď a co potom, až přijde domů, nebo i tehdy, když z něj bude muset odejít... A ani si neuvědomil, jak moc se tím už přiblížil k práhu své dospělosti...

Vstal a pohlédl k temným nebesům. A na jeho rozpálené a usazené tváři najednou zastavila první anéluová vločka. A potom další a další. Radostně cinkaly o vánoční ozdoby stromečků, tělestilý v uschlých větvičkách chryzantém a tu a tam zblábněly svíčky na hrobech.

Toník se ve svém letáckém kabátku zimovněv otřásl chladem a spěšně se rozběhl ke kostelu. Z chrámových oken se linala nádhorná, barevná záře, polévající nejbližší

řady náhrobků a zasvěcených křížů. Turmeňový zvuk varhan a nějaké vánoční písně pronikal až ven, ale brzy se ztrácel v chumelenici.

U chrámových dveří, prudce oddýchnu je, na okamžik se zarazil, ale pak, s tlukucím srdcem, vsoupil dovnitř. Ovarnulo jej cosi důvěrně známého, po čem už dávno toužil. V úplně zaplněném kostele bylo právě před používáním. Se sízán v očích se s námahou provalil kupředu, až k oltáři. A tam, stranou, u posledního stupně a dychtivě se zahleděl na kněze, který právě puzvedal sv. hostii a potom i kalich vzhůru. V tu chvíli se všechny zvony kostela radostně rozozněly - „Buď Bohu sláva, Pán se nám narodil, pokoj lidem dobré vůle!“

Když kněz po ukončení mše odcházel do zákřísí, všiml si klíčického Toníka a pozastavil se u něho. „Zůstať tu na chvíli, chlapče, málel-li, pomodlime se za tvoje rodiče...“ Chlapcovu tvář se rozzářila. Meziim se kostel vyprázdnil a potměl. Když se kněz opet vrátil, už jen v klerice, chlapec ještě pořad mluvil: „Podivánen buď Pán Ježíš Kristus“, Toníku, pozdravil jej. „Až na věky věků“, špil Toník v usazenyma očima a povtal: „Já“, zakoktal se, „já jsem nemohl přijít ke své světe zповědi. Důstojny pane, já“, zarazil se. Kněz se pousmál a pferulil jej: „Já vim Toníku, já všechno vim chlapče... řekl mi... ty přece za to nemůžeš...“ Chvilu se osmělel a pak pokračoval: „Setkání s našim Pánem je: ale vůle a vždycky možně. Kéž by tak vždycky činil i ti, co jej navenek tak oslavují, ale ve skutečnosti o něj nestojí, necítí potřebu se s ním doopravdy setkat“, dodal kněz smutně.

„Pořď pomodlime si a poprosíme našeho Pána o odpuštění pro všechny, kdo ti ubližují. A také ho poprosíme o uzdravení jejich duší a aby jim pomohl brzy nalézt cestu k nápravě.“ Oba pak poklekli před oltářem a společně se modlili. Dlouho a vroucně. A v lera náhle na ně stáhl ten, který nejlépe věděl, co je bolest a utrpení a přesto se nevábil obětovan za všechny tpičí, živé i mrtvé, hřátnky nevyjimaje...

Když Toník odcházel, kněz mu ještě řekl: „Všechno je teď v rukou Božích. On ví o tvém trápení. A jestli jsi se modlil opravdivě a z celého svého srdce. On tě jistě vyslyší. A zřít před ranní příjď ke své zповědi, nezapomeň, bude tě čekat!“ Pohlédl jej po vlasech a požehnal křížkem na čele. „Buď s Pánem Bohem, Toníku“, rozloučil se s ním kněz a podal mu ruku. Ale ještě za ním zavola: -“ tak, jme si a tělou řekl, vřít

zel - “Tímž po svatých navřívím tvo rodice, určně, dobrou noc!”

Toník poděkoval a běžel domů tou avřitou noc jako vítě. Ale čím více se blížil k domovu, tím více jeho kroky vářly. Ale kupředu jeho rodice ještě nespatli. Čekali jej, ležom se jes - trochu napjatě zeptali kde byl a co tam děláš? A Toník jim po pravě všechno řekl. Jak byl u babičky, potom na hřbitově a nakonec na „půlnoční“. Ale o tom, že se za ně s panem farářem modlil, o tom se ani slovem nemlil. Oba rodice to kupředu přijali bez jediného slova vyřtky. Jen otec cosu podotkl, že rima u tom ještě spolu promluvi...

Když potom Toník s věkou álevou uotnal, vzpomněl si, na slova věčného pána - “ale musit se modlit z celého srdce sveho, z celé duše své! Jen tak může být tvá modlitba účinná!“ Ještě dlouho, dlouho se je spaní usmíval... Ubyla noc všech nocí, svatá noc, převatá, noc plná tajemství a mo plná vzřatků...

III

Druhého dne zřít, na „Narozdní Páně“ hoio už všude bylo. Nad zastřenou dálnou se vznášela ranní, zřřřřit právněná mlha o vlade nebo z nebeský pohled svělečného dne. Snít už nepatřal, ale obornatými mraky na východě se už prodává svítání.

Do prodávajícího se dne vřítlo napádnou vřívání „hraběho Ondřělka“ zvončého fanily na „ranní“. Také u Jirě se chřívati do kostela. Bylo to zvlátní. Když se Toník zmlil, že teď ráno půjde ke své zповědi, matka prohlásila, že půjde s ním. „A konec konců“, obrátla se s trochu provinilým úsměvem na muže, „můžeme jít všichni tři, že táto?“ A ten kvapně přkývil jako by na to čekal. Toník se na oba sevěřivě podíval. Jak to? Vždyť oni pomalu od smrti maminky nebyli v kostele! A bratři i jema? Co tak najednou? S nedůvěrou znovu pohlédl na otce i matku, ale viděl, že tu myslí opravdu vážně. A v tu chvíli se divoce rozbuřilo srdce a blava zanořilo náhosi. Do očí mu vsoupily slzy a o první chvíli sevěděl co má dělat. Pak ale chvárně přskvěl k matce, prudce ji otjal a přřřřkl k sobě. „Maminko, maminko!“ tajkl se vzrušeným, pleskakujícím hlasem. A za ta leta to bylo dnem poprvé, co ji takto oslovil.

„Vřít, dnes v noci“, dojatě matku nemohla pohnutim hned nalit další slova. „Dnes v noci jme nemohl jási usnout... měl jme o tebe strach, rozumíš?“ Znovu se jí trochu zmlil hlas. A nápadně rychle potom dodala: -“ tak, jme si a tělou řekl, vřít

Je už přece dospělý... zkrátka, že už ti nebudeme více bránit... nač také?" emlika nakonec zjevně zaskočena Toníkovou upřímností. Toník naslouchal se sklopenou hlavou, pak se na ni usmál, vzal ji upřímně za obě ruce a přiložil si je k ústům. Potom se obrátil k otci, posíval se mu záplina do očí a rozváděl: skoro už jako dospělý muž, mu krátce řekl: „Děkuji, tati!“ A nic víc. Otec se jako trpez vismál: „no, no tvoje maminka by si to tak jistě přála, tak jasně si tady s mámou povídali, že...“, ale hrdlo se mu najednou stálo a hlas zadrhl. Rychle se

odvrátil a usilovně hledal cosi po kapsách...

Toník ještě nikdy neviděl svého otce tak nseruleného. Ale zároveň si uvědomil, jak málo ho zná. A také, že poprvé vzpomněl nebožku před svojí druhou ženou, aniž by tím vyvolal přívál výčitek na svoji hlavu. Toníkova práva maminka už uždy nebude stít mezi rodiči!

Bude tu teď s nimi! Se všemi! A napořád!

Skvřinu mráku se konečně prodralo slunce a jeho oteplovací záře se rozlévala po jiskřících střešních. Uderila do oken chlap i kostela. Usadila se na kostelní věži a rozhoupala větrný zvony už jich ve zvonici bylo. A jejich hlas radostně jásal a hřmél dikůvzdáním za zemí. Hlasný den. A stoupal stále výš, až k modré obloze, aby posléze spojil nebesa se Zemí v jediném chorálu všech lidských srdcí celého světa!

A byl den Narození Páně, den První...

12/01 L. I.

Charita Veselí nad Moravou existuje již 110 let. Celé období existence Charity je napříčeno osobou zaměstnanců naplňovat poslání za kterým byla zřízena diecézním biskupem. V tomto článku odpovíme na nejčastější otázky, se kterými se setkáváme:

Jak by se Charita Veselí nad Moravou charakterizovala jako organizace?

Charita je neziskovou organizací katolické církve a jejím posláním je definováno ve stanovách takto: „Charita, jako milosrdná láska je naplňováním Kristovy výzvy vyhledávat potřebné a pomáhat bližnímu v nouzi“. Konkrétně se naplňuje poslání charity realizací nejrůznějších aktivit. U Charity Veselí nad Moravou jde zejména o ošetrovatelskou a pečovatelskou službu, dále pak o chráněnou dílnu, humanitární pomoc běžencům na státní hranici, občanskou poradnu, pomoc lidem bez přístřeší a další činnosti, zaměřené na zmírnění ohrožených sociálních skupin, v kterých se člověk může ocitnout. Charita Veselí nad Moravou rovněž provozuje lékárnu sv. Lukáše ve Veselí nad Moravou a vjejeinu léků ve Vnorovech.

Kdo platí činnost Charity, kde na ní bere peníze?

Příjmy Charity jsou složeny jednak z dotace státu a měst a obcí, příspěvky od příjemců péče a také dary jednotlivců i firem. Charita je nezisková organizace, což znamená, že případný přebytek hospodaření (prospědky, které zůstanou po uhrazení provozních nákladů) se investuje ve prospěch těch, jimž Charita pomáhá. Jinými slovy nedochází k odlivu peněz ve prospěch jiného soukromého subjektu a veškeré vyprodukované prostředky se znovu investují do činnosti Charity.

CHARITA

Česká katolická
charita

Vraťme se k ošetrovatelské a pečovatelské službě. S tou se hezesporu občane našli ubce setkávají denně. Lze ji nějak charakterizovat?

Pečovatelská a ošetrovatelská služba pomáhá lidem, kteří žijí ve své domácnosti a vzhledem ke svému zdravotnímu stavu potřebují nějakou formu pomoci při udržování této domácnosti a při sebeobsluze. Nejčastěji jde o pomoc při osobní hygieně a stravování. Rozvoz obědů je asi o celé činnosti pečovatelské služby nejznámější.

Ošetrovatelská služba pomáhá praktickým popř. odborným lékařům při léčbě pacienta. Nejčastěji jde o aplikace injekcí, převazy a odběry. V rámci ošetrovatelské a pečovatelské služby také zapůjčujeme pomůcky jako lůžka, hrázky, vozíky apod.

Jak je zajištěna kvalita poskytovaných služeb Charity jako celku a také u jít znané pečovatelské služby?

Na prvním místě úmi pracovníci vyhovují všem požadavkům které na poskytování podobných služeb předepisují zákony

a vyhlášky. Samozřejmě, že jdeme daleko nad rámec těchto požadavků. Pracovníci a pracovníce se dále vzdělávají, kontrolní úloha nad činností Charity plní také rada Charity Veselí nad Moravou a revizní komise. O vysoké kvalitě poskytovaných služeb a činnosti Charity svědčí také kontrolní zprávy příslušných orgánů státní zprávy a zdravotní pojistovny.

Kde se mohu seznámit blíže s činností Charity, popř. dozvědět se podrobnější informace?

Případně otázky Vám rádi zodpovíme přímo na Charitě ve Veselí nad Moravou, můžete nám také zavolat telefonicky na číslo 0021032213. Rovněž osobně nebo telefonicky si můžete domluvit poskytování ošetrovatelské nebo pečovatelské služby. Otevřeno máme denně od 8.30 do 15.50, ve středu do 17.00. Občanská poradna je otevřena v pondělí od 13.00 do 17.00, má telefon 326227. Klíemí zde máme žiska základní informace a oblasti pracovního a občanského práva, e oblasti bydlení a sociálního zabezpečení. Pomoc pracovníků v občanské poradně je bezplatná.

Informace o činnosti Charity Veselí nad Moravou lze také nalézt na webových stránkách www.veselim.charita.cz.

Charita Veselí nad Moravou přije všem občanům obce radostně! Vámcce a šťastný nový rok!

BLATNICKÉ STROMY - II.

Další stromy, které rástly u okolí Blatnice: Dub v horní části bývalé skládky v Hájků a borovice nad obnoveným rybníčkem lákáč v Hájků.

FOTOATELIÉR MIROSLAVA MIŠKA

(Blatnice č. 96) - II. část

Do dnešního fotoateljeu jsme pro Vás vážení čtenáři vybrali dvě zajímavé fotografie ze šedesátých let.

Začíná vyrástat nové sídlo v Novotinských - rok 1961

Králová pohled od křížové cesty na kapli sv. Antonína z července 1960

CO SE PodaŘILO „RYCHLÉ ROTĚ“

Práce na Shřemém dvoře

Poslední úpravy kolem příkopu pod Floriánky. Zleva - St. Chabáča, Ant. Falešník, Lubomír Ivona a Il. Měšek.

Za poslední tři měsíce „Rychlá rota“ dokončila příkop pod Floriánky včetně terénních úprav a propustku přes silnici u Radochovského. Za hřbitovem na místě zdemolovaného domu rodiny Vrbovy, byla postavena zdička, která uzavírá hřbitov. Byl vybudován „Sběrný dvůr“, za který byly umístěny kontejnery na PET lahve, papír, sklo a hřbitovní odpad. Za příkladný přístup tímto děkují všem pracovníkům „Rychlé roty“ a přeji jim do Nového roku 2002 všechno nejlepší.

JY

Pod Floriánky botou, Zleva - St. Chabáča, Ant. Falešník, Il. Měšek, Štěpán Pospíšil, Lubomír Ivona, Sedláček - Petr Žalík

BLATNICKÉ STRÍPKY

Do dnešních Blatnických strípků se nám podařilo získat i pěkné staré fotografie ze čtyřicátých let.

Pracovník Rieblů touz kamoligou soubě kontejnerová vydati živého prava

Kaš by poznal cukráře Antoše Ruznáka. Štóry psobíval z 2 p. 33 a sbodil po Blatnici přet veličmošni barvěnký.

Đva mládež v „šofky“ Ondřej Vyskočil a Antonín Šmejtek

Đašit kamol to ne-ale Fizek, ka by jim šlo (2 přibry po Blatnici kamol)

VÁNOCE

Hlas zvonů táhne nad závějí,
kdes v dálece tiše zaniká;
dnes všechny struny v srdci znějí,
než mlaďost se jich dotýká.

Jak strom jen pohne haluzemi,
hned střásá ledné křšťály,
rampouchy ze stěch visí k zemi
jak varhan velké pišťály -

zem jak by lillemi květla,
kam sníh pad, tam se zachytil;
Bůh úsměv v tvářích, v oknech
světla,

A v nebi hvězdy rozsvítil.

A staré písně v duši znějí,
a s nimi jdou sny ješliček
kol hlavy mě, jak ve závějí
hlas traticích se rolniček.

Můj duch zas tone v blaha moň,
vzdech srdcem táhne hluboce,
a zvony znějí, světla hoří -

Ó Vánoce! Ó Vánoce!

HODNOCENÍ PODZIMNÍ SEZÓNY ODDÍLU KOPANÉ

Naše hodnocení začneme jedničkou, která nám udělala v minulé sezóně největší radost tím, že postoupila do okresní ligy okresu Hodonín. Snahou výboru bylo udržet stávající kádr hráčů a snažit se ještě mužstvo posílit, abychom s okoresním přeborem hráli v popředí tabulky. Udrželi hráče se nám nepodařilo a tak výbor uvolnil na hostování Vaňka D. do Sparty Krč - ČFL, Vyskočila R. do FC Ottův M. Ves - župní přebor a Čichů J. do FC Veselí n. Mor. - župní přebor dorostu. Přidáme-li k tomu nepravidelné ježdění na utkání Maláše T., který je v současné době na vojně, bylo naše mužstvo hodně oslabeno. Výbor se snažil za hrát získat náhradní, což se nepovedlo v kvalitě výkonosti. Na hostování získali: Usvětník M. (brankář), Ivičič T. (obránce), Hurfák P. (útočník) - Veselí n. Mor., Pekárek Z. (brankář) a Tománek J. (obránce) - Vracov, Brumla P. (obránce) - Zarážice. Mužstvo posílili Suchý R. a Zajížek M. - dorostenci. Tento kádr mužstva dělal předpoklady, že budeme hrát o klidný střed tabulky, ale ukázalo se, že to bude velmi tvrdý oršlék. Byla sehraja přípravá utkání s mužstvy Zarážic, Strážnice 2x a Mikotice - všechna se prohrála a hlavně obrana a útok nesplnil očekávání. Nesehraja mužstva a 3 prohry v úvodních 4 kolech, stále nepřítel rozhodčích a nováčkovská daň nám přisoudila posled-

ní místo v tabulce. Pak přišla remíza v Zarážicích a výhra doma s Korojčákami a zdálo se, že to bude lepší. Následovala prohra ve Víkovicích a pak prohra doma po slabém výkonu s Následovicemi a následně prohra v Sobělkách nás znovu přitlačila ke dnu tabulky. Následovalo utkání na domácím hřišti s Busíkem Hroverovy, který patří k favoritům postupu. Za naše mužstvo jít nastoupil Radek Vyskočil, který se věnoval v hostování a bylo to na výkonu znát a hrát také Tomáš Malůš. Sice jsme jeli po 15 minutěhrávali 2:0, ale mužstvo ještě do poločasu vyřadilo otočilo na výhru 4:2. Byl to náš nejlepší výkon sezóny. Pak se vyhrálo s Bukovanečci v důležitém utkání o 6 bodů. Následovala prohra na domácím hřišti s mužstvem Mstěnic, které dokázalo, že bude aspirovat na postup. V posledním kole důležité vítězství ve Strážnici a konec podzimního kola. Co na to říká tabulka? Byli sehraja 13 míst, utkání - 5 výher, 1 remíza, 7 proher - skóre 22:24, bodů 16 a 10. místo v tabulce.

Co říci závěrem k našemu vystoupení v okresním přeboru? Pokud je mužstvo kompletní, je schopno hrát vyrovnanou partii s každým soupeřem. V této soustavě mužstev s každým vyhrát, ale i s každým prohrát, záleží na okamžité formě a pohodě hráčů. Na jarní sezónu bude třeba, aby mužstvo zlepšilo fyzickou kondici a zlepšilo

proměňování vyložených úkolů, které si vypracujeme a pak zahodíme. Mezi nejlepší hráče podzimní patří: Usvětník M., Bílek P., Dvořák M., Vaněk K., Malůš T., Vyskočil B. a nejlepší střelec Hurfák P. Výbor oddílu kopané případně někdy ukončí - zajistit pro jarní sezónu hráče na hostování a pokusit se společně s hráči okresní přebor ohájit a nesehnout znovu do III. třídy.

Další hodnocení se měla týkat mužstva dorostu, ale to se do současně nepřihlásilo pro nedostatek hráčů. 5 hráčů skončilo pro

dovření 18 let. 3 hráči přelito na hostování do Veselí n. Mor., 2 hráči do jedničky a 1 na hostování do Lipova. Je to škoda, že dorostenci nehrají, ale nedalo se nic dělat. Rodiče hráčů chtějí, aby hráli vydatně, což jim bylo umožněno. Věříme, že se nám později vrátí s lepší výkonností a pomohou hrát u nás lepší fotbal, nebo se nám to vrátí formou výchovného a odstoupením pro zabezpečení chodu oddílu kopané.

Nakonec nám zůstalo hodnocení mladých a starších žáků, kteří hrají okresní přebor. Příprava probíhala na hřišti 2x týdně pod vedením trenéra Vladislava Šavřky, kterému pomáhali vedoucí mužstva Ladislav Vyskočil. Hlavně u ml. žáků je velký zájem o hru, takže by bylo dobré, aby se vytvořila příprava, kde budou hrát žáci od 6-8 let. Žádáme tímto rodiče, že zejména mohou chodit na trénink do tělovýchovné střední školy a čtvrtek od 16⁰⁰ do 18⁰⁰ hod. V podzimní sezóně byla sehraja 10 utkání: Ml. žáci 12 utkání, z toho 7 výher, 3 remízy, 2 prohry - skóre 48:17, bodů 24. 4. místo v tabulce. St. žáci 12 utkání, z toho 5 výher, 1 remíza, 6 proher - skóre 18:28, bodů 16 a 9. místo v tabulce. Podle umístění hrají ml. žáci lépe a projevuje se to, že už 3 roky hrají poměrně a tím jsou lépe sehraja než starší, kde v současné době máme nedostatek hráčů a musí hrát i mladší, aby jich bylo dostatek. Mezi nejlepší u ml. žáků patří: Bachan R., Niváček T., Šedlák J., Prajza L., Roman L. Mezi nejlepší st. žáky patří: Stodolák M., Chubíča O., Staněk R., Němeček P.

Na závěr podzimní sezóny 2001 děkuje výbor oddílu kopané všem divákům za jejich podporu a věrnost, i když se hráčům vždy nedářilo, stále děkuje všem sponzorům za finanční příspěvky a dary, organizacím a spolkům v obci za dobrou spolupráci, podnikatelům, kteří podporují kopanou, místnímu družstvu a všem nejméně známým, kteří přispívají, aby se fotbal u nás mohl hrát. Dále patří poděkování všem hráčům a funkcionářům, bez kterých by to nešlo. Nejvíce poděkování však patří Obecnímu úřadu a všem zasloužilým za jejich podporu pro rozvoj kopané v naší obci.

Na závěr mi dovozte, abych popřál všem občanům šťastné a veselé prožití svátků vánočních a hodně úspěchů a zdraví v Novém roce 2002.

Jiřina oddílu kopané, J. Vyskočil

Fitness centrum

(Přestěhováno do nových prostor ZŠ = tělocvična Blatnice pod Sv. Ant.)

- Kondiční posilování a sportovní kultura/leka na kvalitních posilovacích strojích
- Bar s možností zakoupení doplňkové výživy a nápojů
- Provozní doba: Po-Pa: 16⁰⁰-20⁰⁰
So: 16⁰⁰-19⁰⁰

Solárium:

- Nové solární trubice
- Možnost zakoupení solární kosmetiky

Sauna:

- U všech zařízení permanentky pro stálé zákazníky
- Provozní doba: St. ženy - 17⁰⁰-20⁰⁰
Pá. muži - 17⁰⁰-20⁰⁰
So. společná - 16⁰⁰-19⁰⁰
v plavkách

Tel.: 0605/542 248. Těšíme se na Vás!

OHLÉDNUTÍ ZA SPORTOVNÍM ROKEM 2001

Dřívější zářij pro místní chovatele poltrovních holubů skončila jedna z nejúspěšnějších sezón za poslední desetiletí. Skládala se z dvaceti závodů tuzemských, tj. krátkých tratí, čtyř středních ze SRN a čtyř dlouhých ze SRN a Belgie. Nejlepší vysočtější místo letošního roku byla Brusel, přičemž do Blatnice musí vzlétnout alespoň 880 km.

Nejrychlejší holub letošní sezóny patří panu Mládkovi. Ze závodu Würzburg i jeho světovou úroveň průměrné rychlosti (701 m/min, vzdálenost 553 km ulétl za 5 hodin 25 minut, což je obdivuhodný výkon.

Místní chovatelé letošní sezónu hodnotí mezi nejlepší. O tom svědčí dosažené výsledky chovatelů. Z celkového počtu závodů starých holubů si vzlétnou místních chovatelů v okresním měřítku počínají následovně:

- Nejvíce úspěšný nashíral pan Bachan František - 4x první, 1x druhé a 2x třetí místo
- Němeček Antonín - 2x první, 2x druhé a 2x třetí místo

- Mláek Stanislav - 1x první a 1x druhé místo
- Hanák Milan - 1x druhé místo
- V oblastním hodnocení tj. obce Blatnice, Hluk, O. N. Ves, Kunovice a Uherský Ostroh:
 - Bachan František - 4x první, 3x druhé a 3x třetí místo
 - Němeček Antonín - 4x první, 1x druhé a 3x třetí místo
 - Ing. Vaněk Josef - 2x první místo
 - Mláek Stanislav - 1x první a 1x druhé místo
 - Hanák Milan - 2x druhé místo
 - Mačal František - 1x třetí místo

V celkovém hodnocení okresu se nejlépe umístil A. Němeček na šestém místě a celkového počtu 229 chovatelů.

Oblastní hodnocení

- krátké tratě: první Němeček, druhý Hanák Milan
- střední tratě: druhý Němeček
- ESO holub: třetí Bachan František
- Olympijská kategorie A: 1, 2, 3, Němeček
- Olympijská kategorie B: 1, 2, Němeček
- Olympijská kategorie D: 1, 2, Němeček
- Celostátní mistrovství (kategorie B): 1 Němeček
- Celostátní mistrovství generální: 2 Němeček

Velmi dobrých výsledků chovatelé také dosáhli v závodech holubů. V okresním měřítku z místních nejlepších výsledků dosáhl Hanák Milan, který ze čtyř závodů získal dvě první, jedno druhé a jedno třetí místo. Mláek Št. byl jedenkrát třetí.

Závěrem lze tedy konstatovat, že v letošní sezóně chovatelé velmi dobře reprezentovali obec a lze si jen přát, aby úspěšných, na-li lepších umístění, dosahovali i v následujících letech. *A.N.*

ODDÍL RYTMIK ŽENÁM

Rok 2001 se blíží ke konci a před námi se objevuje rok nový, v němž si mnohé z vás dáváte přehodnotit a očekáváte splnění svých přání.

Bylo by velmi chviluhodné, kdyby jednání z přání nebo předsevzetí byla i účast na hodinách aerobiku nebo zdravotního cvičení. Má to svoje výhody:

1. zlepšit 2x týdně se odreagujete v kolektivu sportovně založených žen.
2. zlepšíte si svoji kondici a zdravotní stav.

Výpočet výhod by byl samozřejmě daleko větší, ale to ví každá z vás, která chodí cvičit pravidelně.

Počet žen, které navštěvují tělocvičnu se rok od roku mění. Vzpomínám si na období, kdy národní vlna aerobiku dorazila i do Blatnice a (tělocvična praskala ve švech. Proč v současné době je aktivita mladších žen a dívek poněkud nižší? Přitom právě pro ně jsou připraveny čtyři cvičitelky a hodiny aerobiku. Tyto hodiny se každoročně obnovují, aby cvičení bylo pořád zajímavé a "nechutné". Neustálý a velký zájem je o cvičení rodičů s dětmi a zdravotní cvičení. Počet žen navštěvujících zdravotní cvičení je stálejší a postupně přibývají nové členky. Nesmíme si vážit jejich př-

něho nasazení a snahy odevzít všechno a naplno.

Činnost oddílu Rytmik zajišťuje sedm cvičitelů pro pět hodin v týdně.

Časů je v tyto dny	
pondělí 17 - 18 hod.	cvičení rodičů s dětmi
pondělí 20 - 21 hod.	aerobik
úterek 19 - 20 hod.	zdravotní cvičení
čtvrtek 20 - 21 hod.	aerobik
sobota 9 - 11 hod.	aerobik zájem

Členství v oddílu Rytmik je možný pro každou z vás, která se rozhodne navštěvovat naše cvičební hodiny. Podmínkou je pouze zaplacení členského příspěvku, který na celý kalendářní rok činí 100 Kč. Takový poplatek je další výhodou, protože v okolních tělocvičnách se vybírá za jednu odevzítou hodinu minimálně 10 Kč. Stanovení poplatku 100 Kč/rok bylo umožněno díky tomu, že Obecní úřad Blatnice hraje ceny všech energií, včetně pronájmu. To samozřejmě nejen našemu oddílu, ale i všem sloužkám, které využívají prostor tělocvičny.

Pravidelně začátkem každého roku pořádáme společné posezení, na kterém vyhodnocujeme uplynulý rok a kde každá

členka má možnost přijít s novými nápady a návrhy nebo také kritikou. Přes zimní období oddíl Rytmik zajišťuje návštěvu placetického báseňu a samy v Uherském Hradišti.

Tímto článkem bychom ty z vás, které ještě váháte a nejste úplně odhodlané jít do tělocvičny nebo tělocvičny? Přijďte tedy alespoň na zkušební, otestovat si jestli vás cvičení nadchne nebo ne.

Vám děvčata a ženy, které chodíte pravidelně cvičit (nejen vám ale i všem blatnickým ženám) přeji zdraví, sportovní elán a radost ze života.

za oddíl Rytmik Marie Polchová

ŽÁBA NA KAMENI

Sedí žába na kameni,
kolem ní teď nikdo není.
V rákosí to zašustí,
žába kámen opustí.

Z rákosí pak vyskáká
paní žába kuřkavá,
vylezla si na kámen,
a uběhl celý den.

Petra Doleželová -
4.A - ZŠ Blatnice

VOLEJBALOVÝ ODDIL ŽÁKYŇ ZAHÁJIL

Po několika přípravných zápasech se slabšími soupeři z Velké nad Veličkou, Ostrožské Nové Vsi a Ostrožské Lhoty vstoupily dne 20.10.2001 v Uh. Hraditě do kvalifikačního turnaje „Okresního přeboru žákyň 2001-2001.“

Ve skupině „C“ měly naše hráčky za soupeře 1. AC Uherský Brod a ZŠ Za Aleji Uh. Hraditě.

V prvním zápase jsme podlehly 1. AC Uh. Brod 2:0 (31:43). Po vyrovnání prvním setu se naše hráčky nedokázaly ve druhém setu koncentrovat a třetihodiny jej vyhrály.

Ve druhém zápase se ZŠ Za Aleji Uh. Hraditě, ve kterém jsme zvítězily 2:1 (61:51), naše hráčky opět propadly ve druhém setu, ale ve třetím zápas dovedly ke zdárnému konci a s vítězstvím si zajistily účast ve 2. výkonnostní skupině společně se Slováckou Slávií PIPRA Uh. Hraditě, Slováckou Slávií Mojmir Uh. Hraditě a ZŠ Hroznová Lhota.

První turnaj 2. výkonnostní skupiny se konal dne 18.11.2001 ve Sportovní hale v Uherském Hraditě. První zápas se Slováckou Slávií PIPRA jsme rozehráli ve sešlém stylu, ale slibný náskok 6 míčů jsme postupně prohodili a celý zápas nakonec

prohráli 2:0. Ve druhém zápase se ZŠ Hroznová Lhota jsme se nedokázaly vzpamatovat z předchozí porážky a hladce podlehli po osudném výkonu 2:0.

Ve třetím zápase o udržení ve 2. výkonnostní skupině jsme nastoupili proti Slovácké Slávii Mojmir a po bojovném výkonu překvapivě zvítězily 2:1. V tomto zápase se naše hráčky přesvědčily, že volejbal hrát umí, ale neměly podléhat porážeckým náladám a koncentrovat se na hru a ne pořád hledat důvod, proč to sešlo.

Do Nového roku přejí všem hráčkám mnoho zdraví, bohatého Ježíška a takéž sportovních úspěchů.

Flora - Lenka Gubie, Veronika Budvarová, Dana Šatková, Andrea Týkáčková, Petra Křepková, Kamila Kubišková a Zuzana Svobodová (př. sestavená zleva doprava 20.10.2001)

MASTER CLASS – OTROKOVICE

Již šest hodin ráno, počasí nevlídné, přemlouváme s děvčaty ze ZŠ v Blatné do sportovní haly v Otrokovicích. První fotografování měřítko zde probíhalo současně jednotlivě s aerobikou (Master class).

Favority této soutěže byly preslázní kluby ze Zlína a Otrokovic. Do nelehkého boje se po velkých přípravách a trénincích přiblížily i žákyň 4. – 7. třídy ZŠ v Blatné.

Vlastní soutěž byla rozdělena do 5 kategorií. I. kategorie 6 – 7 let, II. kategorie 8 – 10 let,

III. kategorie 11 – 13 let, IV. kategorie 14 – 16 let a V. kategorie 17 – 26 let. Děvčata soutěžila v kategoriích 8 – 10 let, kde se utkalo celkem 180 dívek a v kategoriích 11 – 13 let, ve které bojovalo celkem 120 dívek.

Desetiletá porota, sestavená ze záslupců klubů ze Zlína a Otrokovic, sledovala a hodnotila sportovní výkony děvčat. Po 45 minutovém cvičení vybrala 20 „nejlepších“ z každé kategorie. Je však s podivem, že všechna tato místa obsadila

děvčata z klubů Zlína a Otrokovic. Každá „dvacítká“ se pak utkala v semifinále a porota vybrala 6 „nejlepších“ děvčat. První místo obsadila dívka, které předávala cenu její maminka jako největší sponzor kluby.

I když se našim děvčátkům nepodařilo vyhrát, soutěž se jim velice líbila a už se připravují na příští rok, aby překonaly ty „nejlepší“ a sama byla opravdu ta nejlepší. „Holky, vítězům vám přejeme hodně sportovních i osobních úspěchů.“

F. R.

KOSMETIKA PETRATUROVÁ LUCIE

V BUDOVĚ OBECNÍHO ÚŘADU V BLATNICI

OTEVŘENO:	PONĚLÍ	11⁰⁰ - 18⁰⁰
	ÚTERÝ	8⁰⁰ - 16⁰⁰
	STŘEDA	zavřeno
	ČTVRTEK	11⁰⁰ - 18⁰⁰
	PÁTEK	8⁰⁰ - 16⁰⁰

Nabízím kosmetické ošetření pleti:

- hloubkové čištění
- masáže
- formování obočí
- barvení řas a obočí
- epilace obličeje, rukou a nohou
- pleťové masky
- mikromasáž očního okolí atd.

výhodné ceny: např. formování obočí 15,- Kč
barvení obočí 15,- Kč
barvení řas 25,- Kč

tel.: 0737 / 100 710

GALERIE POD SV. ANTONÍNEM

Úřadní síň Blatnice
pod sv. Antonínem
Společnost přátel Průzkarpatska Blno

si Vás dovoluji pozvat
na výstavu fotografií

Rudolfa Štursy

"Průzkarpatská Rus"
Tanečnická země zaslíbená

Výstava bude zahájena
v úterý 8. prosince 2001
v 17 hodin

Úvodní slovo pronese
paní Hana Štursa

Chcete-li získat vstupenky
+14 do 17 hodin
Npřítava pozmění do 31. ledna 2002

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

ROZENÍ
NA

Narození:

Hejkal Tomáš	Blatnice 293
Vyskočil Petr	Blatnice 441
Honák Jaroslav	Blatnice 776
Žulánová Kristýna	Blatnice 641

SNATKY

Sňatky:

Josef Vyskočil	Blatnice 481
Pavla Szeziková	Blatnice 481
Michal Máčou	Blatnice 523
Lenka Šimůlková	Blatnice 212
Vítězslav Žubolák	Blatnice 523
Jarmilava Šrůtková	Rožatec
Luděk Martinek	Blatnice 509
Martina Čížová	Blatnice 257

ÚMRŤI

Úmrtí:

Malušová Marie	Blatnice 411
Hádková Anna	Blatnice 239
Bogar Jaroslav	Blatnice 424

ROZUM
JU

Naši jubilanti:

Velšová Anna	Blatnice 486	91 let
Kalčíková Anna	Blatnice 130	85 let
Kolouch Josef	Blatnice 340	85 let
Žajdlíková Marie	Blatnice 606	85 let
Máčajová Marie	Blatnice 106	75 let
Machalová Marie	Blatnice 587	75 let
Trávník Ludmila	Blatnice 213	75 let

Krásná fotografie „PÁLENICE“: Tato budova se nachází v Ústředí a musela být zcela vyhořela
nově komunisty na Ústředí Čimbu

výroba a montáž stínicí techniky

- * venkovní rolety
- * vertikální žaluzie
- * horizontální žaluzie
- * markýzy
- * těsnění oken a dveří
- * garážová vrata
- * sítě proti hmyzu
- * shrnovací lamelové plastové dveře

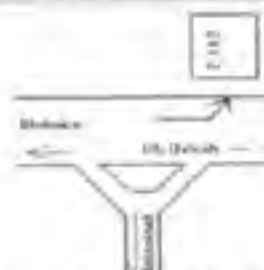
Kudielka Vladimír

Blatnice 427, PSČ 696 71

tel.: 0603 - 842281, 0631 / 331 362

AUTOOPRAVNA

- opravy osobních aut
- montáž doplňků
- příprava a vyřízení STK
- opravy malotraktorů

Stanilav Míšek

Blatnice 112

tel. 0631 / 331 731

JEDNIČKA VE STAVEBNÍM SPOŘENÍ

Českomoravská stavební spořitelna

Budete kupovat byt či dům, nebo uvažujete o rekonstrukci?

Zajistěte budoucnost Vašich dětí!

SPOŘTE S LIŠKOU!

ZÍSKÁTE: * 25% sáňací podpory pro všechny (i děti)

* vysoké neodkladné výnosy

* jistotu Vašich úspor

* bezkonkurenčně rychlé a nejefektivnější půjčky (po 5 letech spoření při nezajištěné částce do 150 000 Kč nepotřebujete ručitele ani doladění příjmu)

BLIŽŠÍ INFORMACE KAŽDĚ: Úterý a Čtvrtek od 10.00 do 18.00 hod.

Cíchová Ludmila - obchodní vedoucí

Blatnice pod Sv. Ant., pod Floriánky 583

Tel. 0631 / 331 394, 0605 86 44 47

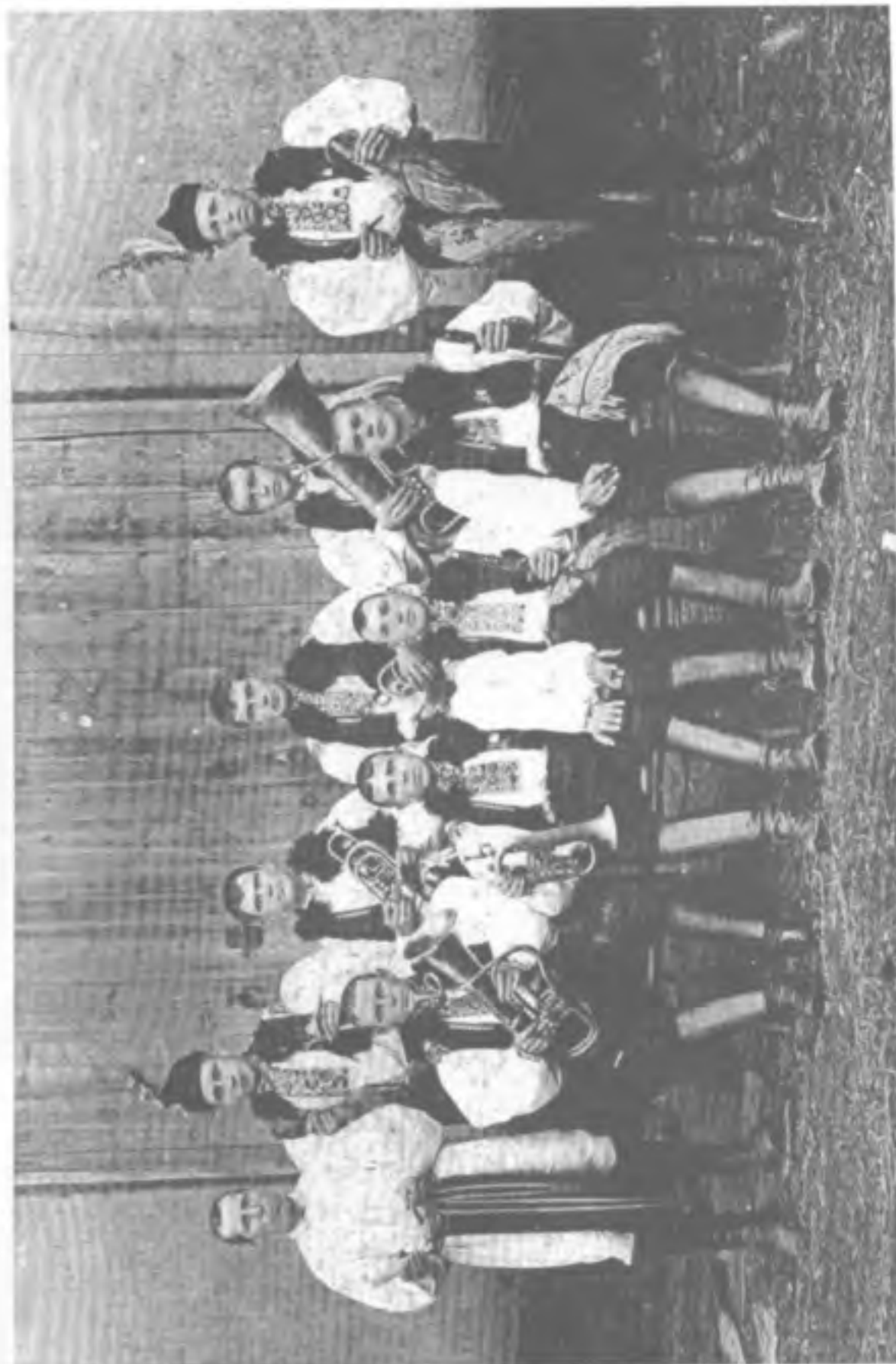
Po telefonické dohodě možnost individuální schůzky.

11	MALR MINER	3	VALERO VA SLOV TVA SRI	ZNAKU KROKLA KROV KTRABE	SPZ OLOKOKO	DRUH TANEON TABAYI	MESTO V SRN	CHODRA M.	M	LIDCOPI	PACOVA OTAZNA	LIDRYN- SKY FOT- BALOVY KLUB	VLADCI POHRY PROVNI DE 188	1	PRABKY PUZONY DUNY
KVYT									DRUH PILF						
SPICKY SLOO- KUTYNA									AKTV						
PRACU- KROVCI SLAVNA					ANDRY SLOVHO						KONTAKT				
					VONICI						UMELE VLARNI				
UMCU KUMINA				DESKY HEALD						JEVI					POKOVA
				HERA RETRICI						SPICER SLOVNA					
ZONA KOSAR KY			APROBT KUTMA- SI							VOVRO SLOVA					
DRUH DONAD SEOVY HRYZ								BECHYIT							
M		ZEMSKÉ KROVCI				DRAVY PTAK								ČÍSLO 2 JAKO	
		NEOVY KROV				BRADLO KROV								ROLETA	
KRAJIN						SKOPEC									
						SPZ ST LUBOVNE						LADOVNA			
VLASNA PROBLA					LETH MESTO							MOU KROV			
					ČELOVKA							VLAS KROV			
VRAN SAREK				ZROVY PTAK						POLEMO KROV					
				SPZ ČERVA						MAKRY KROV					
4									HERON KROV						KROV KROV
									ČERVA KROV						ČERVA KROV
LEVY PRYOK VLHAVY						MEHO KROVNA KROVNA								ČÍSLO KROV	
														2	

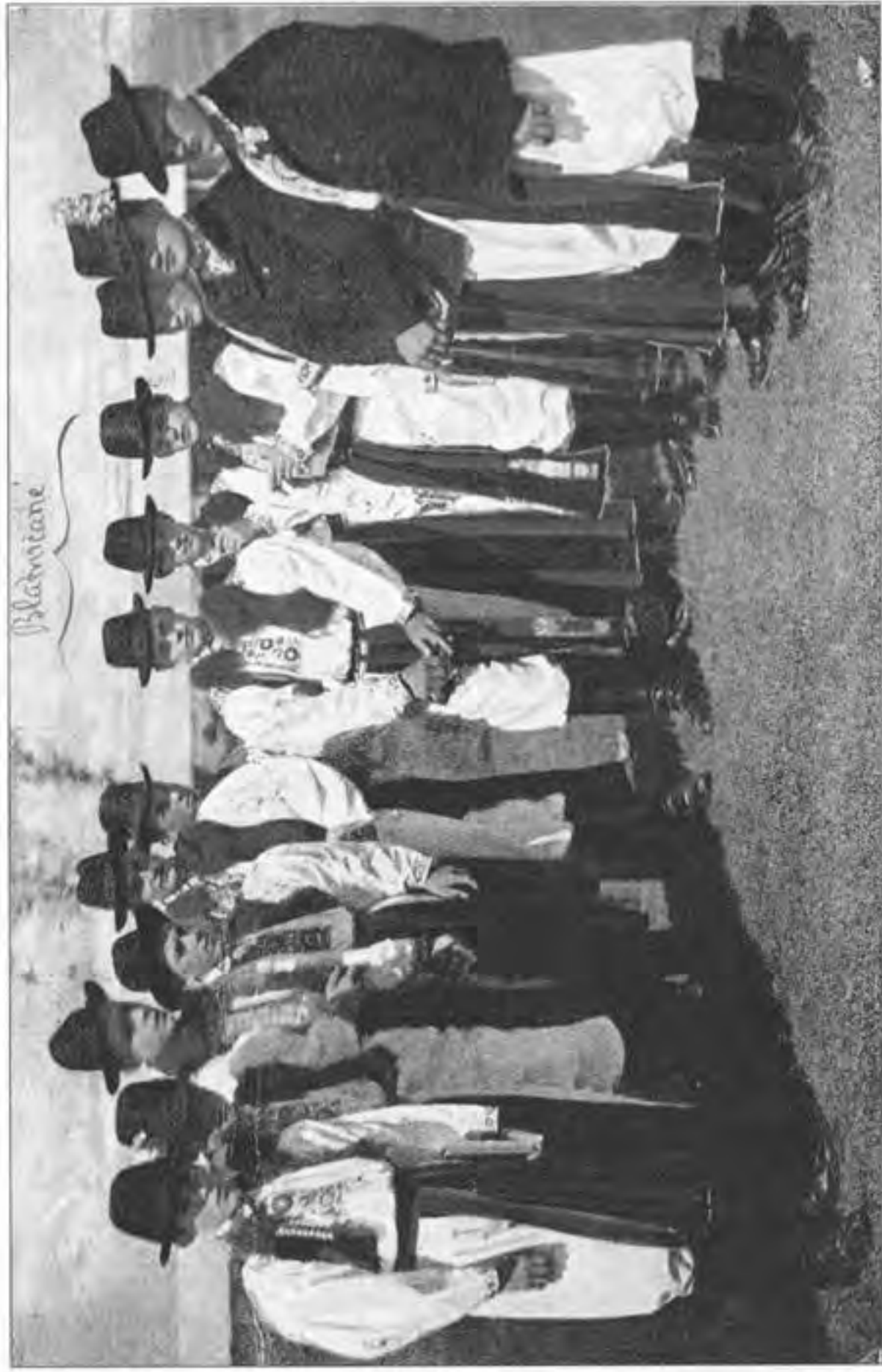

Muž žartl.

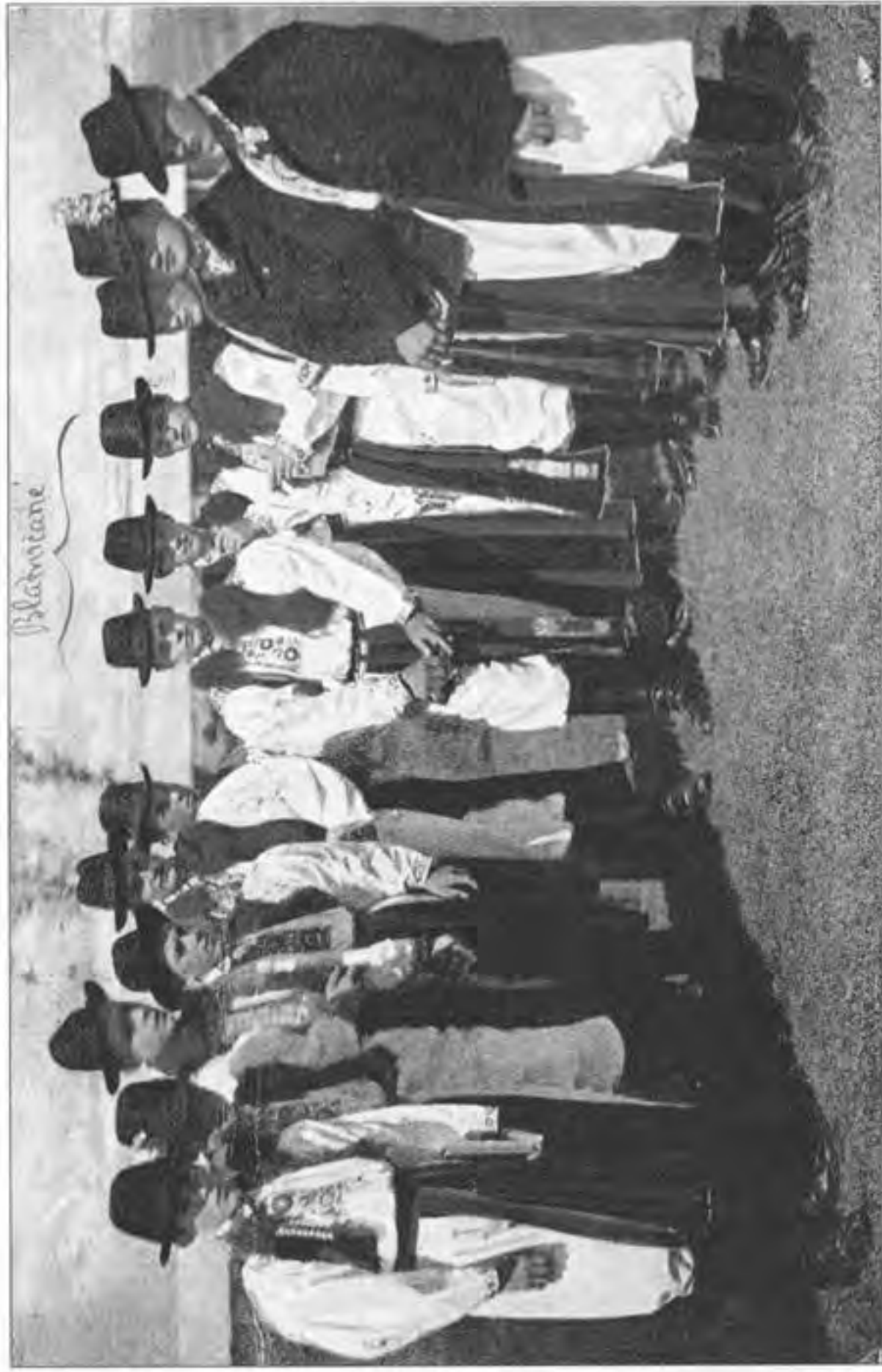
DOKOVY KROV															
ČERVA KROV												VRCH KROV			
												KROV KROV			
JESTLZE KROV												KROV KROV			
HERON KROVNA KROVNA												KROV KROV			
M	DRUH KROV					K ČERVA KROVNA KROVNA								HALEV	MEHO KROVNA KROVNA
ČERVA KROVNA KROVNA												POKROV KROV			
MEHO KROVNA												KROV KROV			
RANNA KROVNA															
KOLEM															MEHO KROVNA KROVNA

Blatnácká hudební skupina z roku 1913 (první zleva stojí Šimon Mlýsal) zazpívá a jeho sousedky Barbory Hamáčková, Ú. p. 4801) Ještě jeden nádherný pásmo
některé muzikanty na této fotografii, protože a informací

Podarilo se nám získat krásně kolorovanou pohlednici, na které je poštovní razítko ze dne 22.3.1920. Pohlednice nese název "Obrázky ze Slovácka (Chlapci z Blatnice)". Na fotografii jsou zřejmě Blatničané pouze tři chlapci (zatržení svorkou) - kdo by je poznal?

Podarilo se nám získat krásně kolorovanou pohlednici, na které je poštovní razítko ze dne 22.3.1920. Pohlednice nese název "Obrázky ze Slovácka (Chlapci z Blatnice)". Na fotografii jsou zřejmě Blatničané pouze tři chlápci (zatržení svorkou) - kdo by je poznal?